

மலர்

சுசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

மனுக்குல நீதிக்காக குரல் கொடுத்தவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | ganapathin.org

ஜூன் 1986 - விலை: ரூ. 2-50

With the Best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners :

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN
MRS. M. KARUNADEVY

Head Office.

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 23870

Branch Office:

57, AMBALAVANAR ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 24377

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

199

ஜூன் - 1986

21-வது ஆண்டு

22-வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது

மல்லிகைப் பந்தல் முதல் வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சி மனகக் குத் தெம்பையும் உற்சாகத்தையும் தந்துள்ளது.

தொடர்ந்து புத்தகங்களை வெளியிடுவதென முடிவு செய்துள்ளோம்.

நாம் மக்கள் மீது - தரமான சுவைஞர்கள் மீது - வைஞ. திருந்த நம்பிக்கை பொய்த்துப் போய் விடவில்லை என்பதை அனுபவம் நிரூபிக்கின்றது. ‘அட்டைப்பட ஓவியங்கள்’ வெளிவந்த 10 நாட்களுக்குள் 500 நூல்களுக்கு மேல் விற்பனையாகி விட்டன. இது மல்லிகை கடந்த காலங்களில் செய்த மக்கள் தொண்டிற்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றி என்றே கருதுகின்றோம்.

அடுத்து-

ஆகஸ்டில் 22-வது ஆண்டு மலர் வெளிவர இருக்கின்றது. இம் முறையும் வழமை போல, தரமான - கனதியான - காத்த உள்ளடக்கம் கொண்டதான மலரைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்பதே நமது விருப்பமாகும். ஆகவே படைப்பாளிகளை எம்முடன் ஒத்துழைக்கும்படி அன்புக் கட்டளையிடுகின்றோம். தபால் போக்குவரத்து நெருக்கடி இடையிடையே தோன்றுகின்றது, இதைக் கவனத்தில் கொண்டு நேர காலத்துடன் சிருஷ்டியாளர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

பாரிய கஷ்டங்கள், நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தித்து புத்தம் புதியதை வெளிக்கொணர்வதில் கூட ஒரு மகிழ்ச்சி இருக்கின்றது.

- ஆசிரியர்

ஈழத்து இலக்கிய நாயகர்களின் 'அட்டைப்பட ஓவியங்கள்'

— க. ந.

ச ர த்

நூல்களென்னும்போது நாவல், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என்பனவே முதற்கண் மனதுக்கு வரும். குறிப்பிட்ட இந்த வகையருக்களில் இருந்து மாறுபட்ட நூல்கள் அண்மைக் காலத்தில் ஈழத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருப்பது முயற்சியின் வெளிப்பாடே. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாகப் பிரசுரமாகி இருக்கும் 'அட்டைப் பட ஓவியங்கள்'

இருபத்திரண்டு வருட இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள 'மல்லிகை' அதன் அறுவடையாகத் தந்திருக்கும் முதல் நூல் இதுவாகும். மல்லிகையின் அட்டை என்பது ஏனைய சஞ்சிகைகளின் அட்டைகளில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்று. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ஒன்றினையே நோக்கமாகக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இச்சஞ்சிகை, கலை, இலக்கியத் துறையில் அரும் பணியாற்றியவர்களைக் கௌரவித்து, தனது முகப்போவியமாக அவர்கள் உருவப் படங்களைத் தாங்கிய வெளிவருகின்றது. இவ்வாறு வெளிவந்த முப்பத்துமூன்று படங்களுக்குரியவர்களைப்பற்றி, பிரசுரிக்கப் பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். கலை, இலக்கியத் துறைசார்ந்த பல்வேறு சாதனையாளர்களின் உருவத்தின் அட்டைப் படமாக மல்லிகை வெளியிட்டிருந்தபோதும், இந்தத் தொகுப்பு நூலில் ஆக்க இலக்கியத்துறை சார்ந்தவர்களே இடம் பெற்றுள்ளார்கள். இவர்கள் ஏதோவொரு வகையில் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் தமது முத்திரையைப் பதித்த முதல் தலைமுறையினராகவே உள்ளனர். இந்த நூலின் மூலம் குறிப்பிட்ட இப் படைப்பாளிகள் பற்றிய பொதுவான தகவலை அல்லது அறிமுகத்தினை இனைய தலைமுறையினரும், வருங்காலச் சந்ததியினரும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த நூலின் அட்டைப் படமானது ஈழத்திலும் மிகச் சிறந்த அமைப்பே, நூல்களை வெளியிட முடியும் என்பதற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும். அட்டைப் பட ஓவியத்தைத் தீட்டியுள்ள ஓவியர் வீ. கே. அவர்கள் பாராட்டுக் குரியவர்.

இத் தொகுதியை உருவாக்கும்போது இதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள், படைப்பாளிகள் மட்டத்திலே தமது தேசியக் கண்ணோட்டத்தினைத் தவற விடாது செலுத்தியுள்ளார். தமிழ், முஸ்லிம், எழுத்தாளர்கள் மாத்திரமன்றி சிங்கள எழுத்தாளர்களும், ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் இடம் பெறும் வண்ணம் இந்நூல் உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த நூலின் மூலம் பெருமைப் படுத்தப்பட்டுள்ள ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் ஈழத்து இலக்கியத் துறையினர் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறவர்களாக அமைந்துள்ளனர்.

மல்லிகையின் முதலாவது அறுவடையாக வெளிவந்திருக்கும் இத்தொகுப்பு நூல் .. இனி வெளி வரவிருக்கும் தொகுப்பு நூல்களுக்கான நல்ல கட்டியமென்றே கூறலாம்.

இலங்கையின் கடந்த காலத் துரதிர்ஷ்டங்களில் ஒன்று தேசியப் பெருந் தலைவர்கள் என்பவர்கள் தோன்றவேயில்லை என்பது தான்.

இடதுசாரித் தலைவர்களில் பலர் தேசியத் தலைவர்களாக மிளிர்ந்து வந்தனர் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்கள் சிறு குழுக்களின் தலைவர்கள். போதிய மக்கள் செல்வாக்கு அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. அத்துடன் பொங்கியெழுந்த பேரினவாத அலைக்குள் உட்பட்டு தடம் புரண்டு விட்டார்கள்.

பின்னால் சில இடதுசாரிக் கட்சிகள் தமது தவறைப் பகிரங்கமாக மகாநாடுகளில் ஒத்துக் கொண்டு, தம்மைத் திருத்திக் கொண்டதும் சரித்திர நிகழ்ச்சியாகி விட்டது.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டமற்ற சுதந்திரம் பெறுதலினால் ஒரு தேசியத் தலைமையே தோன்ற வாய்ப்பற்றுப் போன சூழ்நிலையில், இரு பக்கமும் இனங்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கி பாராளுமன்ற ஆசனங்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளத் தெரிந்த தலைவர்களுக்கு மத்தியில்தான், தனது பார்வையாலும் விவாதத்தாலும் உழைப்பாலும் ஒரு தேசியத் தலைவனுக்கு இருக்கக் கூடிய ஆளுமையுடன் உருவாகி, முகிழ்ந்து வந்தார், தோழர் சரத் அவர்கள்.

சகல மட்டத்து மக்களும் தேசம் தழுவிய நிலையில் அவர் எடுக்கும் முடிவை வெகு ஆவலுடன் அவதானித்து வந்தனர்.

தன்னைத் தெரிவு செய்த தொகுதி மக்களின் குறைகளை மாத்திரமல்ல, தனது இனமாகிய சிங்கள மக்களின் கஷ்டநஷ்டங்களை மாத்திரமல்ல, ஏனென்று கேட்பதற்கே நாதியில்லாமல் இருந்த சகோதரத் தமிழ் மக்களின் துன்ப துயரங்கள் பற்றியும், அவர்கள் படும் இடர்பாடுகள் பற்றியும் மக்கள் மன்றத்தில் உரத்த குரல் கொடுத்தவர் சரத் முத்தேட்டுவகம்.

அவரது திடீர் இழப்பு முழு மனித குலத்துக்குமே பேரிழப்பாக அமைந்தது.

அவரது இழப்பைச் சிக்க முடியாத மக்கள் கூட்டம் தமது இறுதி அஞ்சலியை வெகு சோகத்துடன் வெளிப்படுத்திக் காட்டியது.

தமிழர்கள் நன்றி மறந்தவர்களும்ல்ல; நன்றி கொண்டவர்களும்ல்ல.

நெருக்கடியான — துன்ப துயரங்கள் மேவிய — சூழ்நிலையில் தமக்காகத் தனிக் குரல் கொடுத்த தோழர் சரத்தின் மறைவுக் காக முழுத் தமிழ்ப் பொதுமக்களும் தமது துக்கத்தை அஞ்சலிக் கூட்டங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

இயக்கங்களும், தமிழ்ப் பகுதிகளில் இயங்கும் அரசியல் சமூக ஸ்தாபனங்களும் இப் பாரிய துயரத்தில் பங்கு கொண்டு தமது பங்களிப்பைச் செய்தன.

ஆனால் தமிழ் மக்களின் தனிப்பெரும் அரசியல் ஸ்தாபனம் தான்தான் என உரிமை பாராட்டும் தமிழர் கூட்டணி இதுவரை தோழர் சரத்தின் மறைவுக்கு ஓர் இரங்கல் தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றவில்லை என்பதைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரினதும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

தமிழ் காக்கும் தலைவர்கள் எனச் சொல்லப் பட்டவர்கள் பாராளுமன்றக் கதிரைகள் பறிபோனதும் குடும்ப சமேதராய்ச் சென்னைக்குக் குடி பெயர்ந்து தமிழக மண்ணைச் சிக்காராய் பற்றிப் பிடித்து வாழ்ந்து வரும் வேளையில் தான்—

பாமர தமிழ் மக்கள் படுமோசமாகப் பாதிக்கப் பட்டார்கள்.

தமிழ் மக்கள் படும் அவலத்தைத் தனி மனிதனாக நின்று உலக அரசுக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டியவர் தோழர் சரத்.

அதாவது, தமிழ்த் தலைவர்கள் கோழைகளைப் போலப் பரதேசத்தில் பதுங்கியிருந்த வேளையில் இந்த மண்ணில் மக்கள் படும் துயரத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தி நீதி கேட்டவர் அவர்.

இதைத் தெளிவாகத் தெரிந்திருந்தும் அன்றாது இழப்பிற்கு ஒரு அஞ்சலித் தீர்மானமும் இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை, தமிழர் கூட்டணி நிர்வாகம்.

நமக்குத் தெரிந்தவரை தினசரிப் பத்திரிகைகளில் இவர்களது அஞ்சலித் தீர்மானம் இதுவரையும் வெளிவந்திருக்கவில்லை!

ஒருவேளை குற்ற உணர்வே இதற்குக் காரணமாக அமையலாம். தாங்கள் இந்த மண்ணில் இல்லாமல் மற்றொரு தேசத்தில் அடைக்கலம் புகுந்துள்ள வேளையில், இங்கு தங்களது மக்களுக்கு நடந்த அட்டுழியங்களைக் கட்டம் கட்டமாக ஆளவந்தோரின் அடாவடித் தனங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டிய ஒரு தோழமைக் கட்சி நன்னபுக்குத் தாம் அஞ்சலித் தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் எங்கே தங்களது சந்தர்ப்பவாத அரசியல் தகடுதத்தம் மக்களுக்குக் கெல்லாம் விளங்கி விடுமோ என்ற மன அச்சமும் இதற்குப் பின்னணியாக இருக்கலாம்.

வர்க்கத் தலைவர்கள் என்னதான் தமது மக்களுக்காக உழைப்பதாக பாவலாக் காட்டினாலும் சந்தர்ப்பமும் வரும் வேளையில் தமது வர்க்கக் குணம்சத்தைச் செயலில் காட்டி விடுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

சரத்தின் மரணம் இதைத்தான் நிரூபிக்கின்றது.

சரத் முத்தெட்டுவேகமவின் மறைவும்

இனப்பிரச்சினையின் இன்றைய கட்டமும்

— கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

தோழர் சரத் முத்தெட்டுவேகமவின் மறைவு பல்வகையில் ஆழ்ந்த கவலையைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது.

சரத்தின் மறைவில் நாம் ஒரு நல்ல மனிதனை இழந்து நிற்கின்றோம். அது மட்டுமன்று இலங்கையின் முன்னணி நியாயதூரந்தரர்களிலொருவரையும் இழந்து நிற்கின்றோம். பணத்தின் பலத்தால் நியாயத்தைத் தன்வயப்படுத்தும் இன்றைய சமூகத்தில், பணத்துக்கும் சமூக அதிகாரத்துக்கும் எதிராக நின்று நியாயத்துக்காக வாதாடிய வழக்கறிஞர்களில் சரத்தும் ஒருவர். இவற்றிற்கு மேலாக, சரத்தின் மறைவினால் நல்ல கம்யூனிஸ்ட் ஒருவனை இழந்து நிற்கின்றோம். கம்யூனிசம் என்பது சமூகப் பயங்கரமானது என்ற துவேசக் கருத்துப் பரப்பப்படும் இக்காலத்தில், சரத் முத்தெட்டுவேகமவோ தனது இனிய இயல்புகளினால், கம்யூனிசம் என்பது மனிதாயகத்தின் வெற்றி என்பதையும், அது பண்படைமையின் உயர்ந்த நிலை என்பதையும் காட்டி நின்றவர். சரத்தின் மறைவின் மூலம் நாம் தலைசிறந்த அரசியற் செயல்வாதியை இழந்து நிற்கின்றோம். அவரது அரசியற் செயல் முனைப்பினை மூன்று முனைகளில் நாம் கண்டு வந்தோம்.

- (1) ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும், சலுகைகளற்ற மக்களினதும் குரலாக அவர் இன்றைய 'திறந்த' பொருளாதாரத்தின் பாதிப்புகளுக்குட்பட்டோரின் குரலாக விளங்கினார்.
- (2) இன்றைய திறந்த பொருளாதாரத்தின் மறைக்கப்படும் மறுபுறமான ஊழல், ஓரவஞ்சகம், சுரண்டல் ஆகியனவற்றை வெளியே எடுத்து கூறியவராக சரத் விளங்கினார்.
- (3) சரத் இலங்கைத் தமிழ்ப் பிரச்சினையின் பாரதாரத் தன்மையைச் சிங்கன மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுபவராக விளங்கினார்.

இந்த மூன்றாவது அமிசம் பற்றியே நான் இன்று சில விடயங்களைச் சற்று ஆழமாக நோக்க விரும்புகின்றேன்.

தோழர் சரத் முத்தெட்டுவேகம் எமது பாராளுமன்றத்தில் தமக்கிருந்த அங்கத்துவ வாய்ப்பைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தியது இந்தப் பிரச்சினை பற்றிய தொழிற்பாட்டிலேயே என்பதை நாம் மனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

தமிழர் இனக்குழுப் பிரச்சினையைச் சரத் எடுத்துக்கூறிய முறைமையில் மூன்று அமிசங்களை நாம் அவதானித்திருக்கலாம்.

(1) தமிழ் மக்களினது போராட்டத்தின் நியாயப்பாட்டைச் சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துணர்த்தியமை. (இது சரத்தின் தனித்த நிலைப்பாடன்று. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலைப்பாடேயாகும், இருப்பினும் இதனை அவர் தனது மனிதாபிமான நிலையிலிருந்து எடுத்துக் கூறிய பொழுது அதற்கு மக்களிடையே ஒரு ஏற்புடைமை காணப்பட்டது.)

(2) தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் அடக்கப்படுதலையும், உரிமைகள் மீறப்படுவதையும் சரத் சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

(இவ்வாறு எடுத்துக் கூறும்பொழுது இனக்குழு வேறுபாடுகளுக்கு மேலே நின்று, சகல இனக் குழறல்களையும் சரிசமமாக நோக்கும் ஓர் உண்மையென தேசாபிமான ஆதங்கம் அந்தக் குரலில் இருந்தது.)

(3) தமிழர் பிரச்சினையின் சர்வதேசியப் பரிமாணங்களை, அப்பரிமாணங்கள் எவ்வாறு இலங்கையைச் சர்வதேச வலது சாரி வாதத்தினுள் அழுக்குகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.

(இதனைச் செய்யும்பொழுதுதான் இஸ்ரேலிய ஈடுபாட்டின் பயங்கரத் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டினார்)

அவர் சிங்கள மக்களுக்கு இனக்குழுப் பிரச்சினையை எடுத்து விளக்கிய முறையில், இது வெறுமனே ஒரு இனச் சண்டையன்று இது, அதற்குமேலே, இலங்கையின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கின்ற அரசியல் அறப் பிரச்சினை, சர்வதேசியப் பிரச்சினை என்பதை வற்புறுத்தினார்.

இதுவே சரத்தின் மிக முக்கியமான பங்களிப்பாக அமைந்திருந்தது. இது பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம்.

தமிழர் பிரச்சினை பற்றிய சிங்கள அபிப்பிராயத்தைத் தனது வட்டத்தினுள் வைத்துக்கொண்டு, தான் சிங்கள மக்களுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருப்பதான ஓர் உண்மைப்பதிவை யு. என். பி. அரசு சிங்கள மக்களிடையே ஏற்படுத்தி வருகின்றது சிங்களப் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வுண்மை புலனாகின்றது.

இந்தச் சிங்கள நிலைப்பாட்டில் அது ஓரளவுக்கு வெற்றியும் ஈட்டியுள்ளது என்றே சொல்ல வேண்டும். யு. என். பி.யின் சிங்கள வாதத் தளத்தினை ஊகித்துக் கொண்டுள்ள சுதந்திரக் கட்சி, அதனிலும் பார்க்க கூடிய சிங்கள இனவாதத்தைப் பேசும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம். இந்தச் சிங்கள இனவாதச் சாரைகளிலிருந்து மகாஜனக் கட்சியும் கூட முற்றாக ஈடுபட முடியாமலிருக்கின்றது.

இவை எந்த அளவுக்குத் தமிழர் பிரச்சினை சிங்கள இனவாதப் பிரச்சினையாகவே சிங்கள மக்களால் புலப்பதிவு செய்து கொள்ளப்படுகின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவனவாகவுள்ளன. அந்த அளவுக்கு யு. என். பி. அரசு தனக்கு ஒரு இனவாதத்தளத்தைக் கொண்டுள்ளது என்பது எமக்கு நன்கு புலனாகின்றது.

இக்கட்டத்தில் யு. என். பி. யினது இன்றைய பொருளாதார நிலைப்பாட்டினை நாம் தெளிவுபட விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். முதலாவதாக, அது தனது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் லாபங்களைச் சிங்கள முதலாளித்துவக் குழுவுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முயல்கின்றது.

(இன்றைய நிலையில் இலங்கையில் இனக்குழு அடிப்படையில் தமிழ் முதலாளித்துவம், சிங்கள முதலாளித்துவம் எனப் பாகுபடுத்தி நோக்குவதற்கான சமூக — பொருளாதார நியாயப் பாகுபாடுகள் உள்ளன. இதனை இலங்கையின் பொருளாதார வரலாற்றினூடாகவும் கொள்ளலாம்.)

இரண்டாவதாக, திறந்த பொருளாதாரத்தின் குறைபாடுகளை, பாரிய தாக்கங்களைச் சாதாரண மக்களிடையே மறைத்துக் கொள்ள இந்த அரசு முயல்கின்றது. அதனை நன்கு செய்து கொள்வதற்கு அரசியல் மட்டத்தில் இனவெறிவாதம் — நேசம் — பயன்படுத்தப்படுகிறது.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் முழுத்தாக்கத்தையும் சாதாரண சிங்கள மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளாத முறையில் அமுல் செய்வதற்கான ஒரு முயற்சி தான் துரித மகாவலித் திட்டம். விவசாயத்தை முதலாளித்துவமயப்படுத்தும் முயற்சியும் அதனூடே காணப்படுகின்றது.

துரித மகாவலித் திட்டத்தின் பலாபலன்களை இனக்குழு ரீதியாக வரையறை செய்து கொள்ளும் ஒரு பிரயத்தனத்தையும் அரசின் பேச்சுவார்த்தையிற் கண்டு கொள்ளலாம். இதனாலேயே வடக்கு — கிழக்கு இணைப்புக் கடைசிவரை தரப்பட மாட்டாது என்னும் நிலைப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

யு. என். பி.யின் சிங்கள இனக்குழு வாதத்தின் இந்த வலது சாரிப் போக்குகளின் தன்மையிலிருந்து சிங்கள மக்களை விடுவிப்பதிலேயே சரத் தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார்.

அதாவது தமிழர் பிரச்சினை சம்பந்தமாக, நியாயபூர்வமான ஒரு மாற்றுச் சிங்கள அபிப்பிராயத்தை உருவாக்க சரத் முனைத் தார் எனலாம்.

இலங்கையின் இன்றைய இனக் குழப்ப பிரச்சினை சுமுகமாகத் தீரவேண்டுமாயின் அத்தகைய ஒரு மாற்றுச் சிங்கள அபிப்பிராயம் உருவாக்கப் படுவது அத்தியாவசியமாகும். அப்படியான ஒரு மாற்றுச் சிங்கள அபிப்பிராயம் உருவாக்க முடியாது போகுமானால் எது நடக்கவிடக்கூடாது என அரசு போராடுகின்றதோ அதற்கான நடவடிக்கைகளே அந்த முடிவை ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்து விடும். ஒரு நிலைமை தோன்றியுள்ளதனைச் சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் மாற்றுச் சிங்கள அபிப்பிராயம் முன்று முக்கிய அமிசங்களைக் கொண்டதாக அமைதல் வேண்டும்.

- (1) அது இன்றைய அரசின் கொள்கையிலிருந்தது விடுபட்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- (2) தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அவர்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையில் எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
- (3) இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் பிரதானமாக வசிக்கும் இடங்களான வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் உருவாகும் மாற்றுச் சிங்கள அபிப்பிராயம்தான் இலங்கையை இன்றைய நெருக்கடி நிலையிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடியதாகும்.

இந்த மாற்று அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் ஈடுபட வேண்டியது சிங்கள மக்களிடையேயுள்ள இடதுசாரிகளினதும், முற்போக்குவாதிகளினதும் கடமையாகும். உடமை அரசியல் இலாபங்களை மனதிற கொள்ளாது இந்த மாற்று அபிப்பிராயம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

இல்லையேல் எது நடக்கக் கூடாது என்று பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்கள் பயப்படுகிறார்களோ அதனைத் தடுப்பது முடியாததாகி விடும்.

சரத் முத்தெட்டுவேகம் இதனை அறிந்திருந்தார். அந்த நிலைமையைத் தடுக்க முற்பட்டார். அதனாலேயே அவர் மறைவு இன்றைய இலங்கையின் பேரிழப்புகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்

இப்பிராந்திய மக்களைச் சார்ந்து அழகிரிசாமி எழுதியுள்ள கதைகளில் நாம் இந்த உலகத்தை வித்தியாசமாக மட்டுமே உணர் கிறோம். வித்தியாசங்களில் எப்போதும் ஏற்படும் கவர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் ராஜநாராயணன் இந்த வித்தியாசங்களை கவர்ச்சிகரமான பொருளாக மாற்றுகிறார். தன்னைச் சார்ந்த உலகத்தை அதற்கு அப்பாற்பட்ட மக்களின் பார்வையில் பார்க்க முற்படும் போது அவருக்குச் சகஜமாகப் படவேண்டியவையும் சகஜமில்லாமல் போகின்றன. இருப்பினும் அற்புதமான பல சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பவர் இவர் என்று சொல்லலாம்.

ஜி. நாகராஜன் புதுமைப்பித்தன் வழியில் வந்த ஒரு மூர்க்க மாணயதார்த்தவாதி என்று சொல்ல வேண்டும். இவருடைய உலகம் வெளி உலகத்தின் இருள் உலகம். சமூக ஒழுக்கங்களுக்கு அப்பால் நின்று தொழில்புறவர்களைப் பற்றியே இவர் அதிகம் பேசுகிறார். இவருடைய கதையின் மையத்தில் இயற்கை எப்போதும் வருவதில்லை, பிரம்மவுகனும் விதிவினைக்குகனும் சரிவுகனும் ஆட்சி செய்யும் உலகம் இது. ஜெயகாந்தன் உலகத்தில் இதே நபர்கள் தங்களைச் சமூக மையத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காண்கிறார்கள். இவ்வாறு தாங்கள் தாழ்ந்து போனமைக்கு சமூகத்தையே குற்றவாளியாகக் காண்கிறார்கள். மற்றொரு விதத்தில் சொன்னால் கதையை நமக்குத் தரும் விதத்தில் ஒரு சமூக அம்பலமும் சமூகத்தின் மீது விமர்சனமும் ஜெயகாந்தனிடம் நிகழ்கின்றன. நாகராஜனின் காதாபாத்திரங்களுக்கு விமர்சனம் இல்லை. சீரழிந்து போன நிலையே உள்ளது. அவ்வாறு சீரழிந்து போனதற்கான காரணமும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அது பற்றிய யோசனையும் அவர்களுக்கு இல்லை.

மற்றொரு யதார்த்தவாதியாக ஆ. மாதவனைக் குறிப்பிடலாம்: மலையாள மண்ணில் வாழும் தமிழர்களைச் சார்ந்து இவரது கதை உலகம் இயங்குகிறது. இவரது கதை உலகத்தை வணிக உலகம் என்று பொதுவாகச் சொல்லலாம். பாத்திர சிருஷ்டியிலும், பாத்திரங்களை வித்தியாசமாக மனநிலையில் பதிவு செய்வதிலும் இவர் அதிக உற்சாகம் காட்டுகிறார். சிறுகதைப் பிரக்ஞையோடு கதை எழுதியவர். நன்பகத் தன்மையை மிகுதியாக அளிக்கும் கதைகள் இவருடையது. கதை நிலமும் பின்னணியும் இவருக்கு முக்கியமானது. சமூக இயக்கங்களை அவதானிப்பதில் இவர் கொண்டிருக்கும் அக்கறை காரணமாக கதைகள் நீண்ட வாயுவோடு ஜீவனமான தொடர்பு கொள்கின்றன. புற உலகம் மனிதனைப் பாதிக்கும் தன்மையிலும் நம்பிக்கை கொண்டு இவர் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

கிறார். இவர் கதைகளில் நாம் லட்சியவாதிகளைச் சந்திப்பதில்லை. ஆசாபாசங்களுக்கு ஆட்பட்டு அதன் பலாபலன்களை அனுபவிக்கும் மனிதர்களையே சந்திக்கிறோம். பாலுணர்ச்சி மனிதனை இயக்கும் கூறுகளையும் இவர் அழுத்தமாகச் சித்தரிக்கிறார். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மனிதனுக்கும் சமூக நியதிகளுக்கும் இடையே பல முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்துவது போலவே, பாலுணர்ச்சி உந்தல்களும் மனிதன் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் சமூக ஒழுக்கங்களுடனோடு முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த மோதலுக்கு அழுத்தம் தருகிறவர் இவர். 'எவ்வாறு மனிதன் இயங்கவேண்டும் என்பது அல்ல, எவ்வாறு மனிதன் இயங்குகிறான்' என்று கூறுவதே இவர் அடிப்படை. மனித மனதையும் அவனது பின்னணிகளையும் அவரது சமூக நியதிகளையும் இவர் புரிந்து கொண்ட விதத்தையே நாம் இவரது கதைகளில் காண்கிறோம்.

வண்ண நிலவனின் கதாபாத்திரங்கள் ஏழ்மைப்பட்ட சூழ்நிலை இயங்கக் கூடியவர்கள். பற்றுக்குறைகள் இவர்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. சகல சுகங்களையும், வசதிகளையும், நிம்மதியையும் சோதனைகளில் பறிகொடுத்த பின்னரும் அன்பின் நெகிழ்ச்சியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்கள். சோதனைகளுக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் மனிதனிடம் எஞ்சியிருக்கும் அன்பு அவரை வெகுவாகக் கவர்ந்து, கதை உலகில் இவ்வணர்ச்சிக்கு அழுத்தம் தரச் செய்கிறது. மனிதனை மனிதனாகக் காண்பதற்கான அடையாளம் இவருக்கு இதுவே. வாழ்வின் யதார்த்தமான தனத்திலேயே அந்த அன்பின் நெகிழ்ச்சியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் சித்தரிப்பதே இவரது சிறப்பு. சிறுகதை அமைதிக்கு அவசியமான சிக்கனம், குறிப்புணர்த்தல், தொனி, குறைவாகக் கூறி அனுபவத்துக்கு அதிகமாக விடும் பாங்கு ஆகிய சிறப்பம்சங்களை இவரிடம் காணலாம்.

கண்ணதாசனின் பார்வை மிக நுட்பமானது. அவருடைய மொழியும் நுட்பமானது. மலா இயல்புகளை வெளிப்படுத்த புற உலக விவரங்களை நம்பகமாக விலகிக்கக் கூடியவர். ஒரு விதத்தில் இவர் அசோகமித்திரன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லலாம். அசோகமித்திரனை விடவும் அழகுணர்ச்சிக்கு கதைகளில் அழுத்தம் தரக்கூடியவர். ஆனால் இவருடைய உலகம் ஜானகிராமன் வழிவந்த ஒரு ஆகர்ஷண உலகம். ஜனங்களும், துன்பங்களும், கொடுமைகளும் கூட இங்கே அழகாகி விடுகின்றன நுட்பங்களில் இவர் வண்ண நிலவனுக்கு நிகரானவர். ஆனால் இவருடைய கதாபாத்திரங்கள் வண்ணநிலவனுடைய கதாபாத்திரங்கள் போன்று யதார்த்தம் கொள்ளாமல் சபலம் மிகுந்த கற்பனையின் சாயங்களைப் பூசிக் கொண்டிருக்கின்றன. கற்பனை ரீதியான சபலங்கள் கொள்ளக்கூடிய ஆகர்ஷணத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றன.

பூமணியின் உலகத்தையும், நாஞ்சில்நாடனின் உலகத்தையும் விவசாயிகள் உலகம் என்று கூறவேண்டும். இருப்பினும் வெவ்வேறு குணநலன்களும் பின்னணிகளும் கொண்ட விவசாயிகள் இவர்கள். நாஞ்சில்நாடனின் கதாபாத்திரங்கள் புஞ்சை விவசாயிகள். பூமணியின் கதாபாத்திரங்களோ நஞ்சை விவசாயிகள். மண்ணும், தண்ணீரும், பயிர்நிற்ப பழக்கங்களும், வரட்சியும், பஞ்சமும் இவர்களின் குணங்களைத் தீர்மானித்து விடுகின்றன.

மிகச் சிக்கனமாக வார்த்தைகளில் கதை சொல்லும் ஆற்றல் கொண்டவர் பூமணி. சிலபோது சிக்கனம் கடுமையாகி சித்திரத்தைப் புலப்படுத்த அவசியமான அளவுகூட கோடு கிழிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார். உணர்ச்சிவசப்படாமல், ஏற்றம் இறக்கம் இல்லாமல் சமதரையில் ஓடும் ஒரு நீரோடை போல் இருக்கின்றன இவருடைய கதைகள். கதாபாத்திரங்களின் உணர்வு நிலையோடு எவ்வீத சம்பந்தமும் கொள்ளாத கலை உணர்வு கொண்ட, ஒரு அரசாங்க ஊழியர் திறமையாகப் பதிவு செய்த சித்திரங்கள்போல் இவை அமைகின்றன. ஆனால் இது ஒரு பாவனை. அனுபவங்களில் ஜீவனான பகுதிகளை நம்மிடம் தள்ளி நம்மை தொந்தரவுக்கு உட்படுத்த அவசியமான உத்தி. கதைக்கு இவர் எடுத்துக் கொள்ளும் பொருளின் தேர்வு மூலமும், அதை வெளியிடும் பாங்கு மூலமும் இவர் தனது சார்பு நிலைக்கு அழுத்தம் தருகிறார். முற்போக்குத் தத்துவத்தால் பாதிக்கப்பட்ட உலகம் இவருடையது. பொருளாதார ஏணியின் கடைசிப் படியில் தொங்கிக் கொண்டு அவஸ்தைப்படக் கூடியவர்கள் இவருடைய கதாபாத்திரங்கள். உழைப்போடும் வறுமையோடும் ஒன்றிக் கிடப்பவர்கள். மிகக் கடுமையான கண்டலுக்கு ஆளாகி தாங்கள் ஓட்டச் சுரண்டப்படும் கொடுமையைக் கூட உணராதவர்கள். வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தாமல் பென்சிலைப் பயன்படுத்திச் சித்திரங்களை வரையும் ஒவியரைப் போன்றவர் இவர்.

நாஞ்சில் நாடனின் கதாபாத்திரங்கள் வன்மையான உலகத்தில் வாழ்பவர்கள். விவசாயத் தொழில் புரியும் உயர் சாதியினர், மரபு, பண்பாடு, குடும்பம் சார்ந்த பெருமைக்கு ஆளானவர்கள். மாற்றம் என்பதையோ, விதிவிலக்கு என்பதையோ, பிறழ்வு என்பதையோ நினைத்தும் பார்க்க முடியாதவர்கள். காலத்தின் கோலத்தால் நிகழும் மாற்றங்களை தாழ்வாகக் கருதி சங்கடப்படக் கூடியவர்கள். தாங்கள் பிடிக்கும் ஏருக்கு அடியே பூமி நழுவிக்கொண்டிருப்பது இவர்களுக்குத் தெரியாது. நாஞ்சில் நாடன் சற்று வாசலம் மிகுந்தவர். இந்த வாசலமும் ஒரு விவசாயியின் இயல்பு போலவே இருக்கிறது. மாறி வரும் வாழ்வை எதிர்கொள்ள முடியாமல் படும் தவிப்பையே இவரது கதாபாத்திரங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

இன்று கதை எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களில் மூன்று பேரை முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். பிரபஞ்சன், சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித், விமலாதித்த மாமல்லன்.

பிரபஞ்சன் சுவையான தரமான கதைகள் எழுதியிருப்பவர். இவரது உலகம் யதார்த்த உலகம். வாழ்வின் மையத்தைப் பிரதிபலிக்கும் உலகம். கதாபாத்திரங்கள் புஷ்டியானவர்கள். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற கொள்கையைச் சார்ந்தவர்கள். நன்றாக உடுத்தி, நன்றாக உண்டு வாழ்வின் சுவை சந்தோஷங்களையும் அனுபவிக்க ஆசைப்படுபவர்கள். ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் இந்த அபிலாஷைகளை கொடுமைகளாகி விடுகின்றன. வாழ்வின் முரண்பாடுகளைச் சித்தரிப்பதில் நம்பிக்கை தரும் மனிதப் பண்புகளின் விளையைத் தனது கதைகளில் இவர் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த வகையில் மனித நேயம் கொண்ட நம்பிக்கைவாதி என்று இவரைக் கூறவேண்டும். ஆரோக்கியமூர்

உள்ளடக்கங்களும் அதை வடிவமாகக் கூறுகின்ற கதைகளும் எழுதி யவர் இவர்.

சுரேஷ்ராமர் இந்திரஜித்தின் கதைகளில் வாழ்விலிருந்து விள கிப் போய்விட்ட ஒரு தனி மனிதனையே பார்க்கிறோம். இவர் விலகி நின்று வாழ்க்கையைப் பார்க்கிறார். தனித்து ஒதுங்கிவிட்ட இவன் அக உலகத்தில் பல சலனங்களைப் புற உலகம் எழுப்புகின் றது. இந்தச் சலனங்களின் அர்த்தம் வாழ்க்கை அவனை உதறிவிட் டது என்பதுதான். தன் கரங்களை நீட்டி தன்னிடமிருந்து அந்நி யப்பட்டு அகர வேகத்தில் சுழலும் இயந்திரத்தின் சக்கரங்களைப் பிடித்து மீண்டும் அதன் மீது ஏறிக்கொள்ள வழிவகை தெரியா மல் ஸ்தம்பித்து சக்கரங்களின் சுழற்சியைப் பார்த்துக் கொண்டி ருக்கிறான். இந்த ஸ்தம்பிப்பில் ஒரு வியாகூலம் இருக்கின்றது. இந்த வியாகூலங்களை விவரிக்கின்றன இவர் கதைகள்.

விமலாதித்த மாமல்லன் இப்போது வேகமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு இளைஞர். வேறு பலரும் முடங்கிப் போய் விட்ட இன்று மாமல்லனின் வேகம் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. மத்தியதரக் குடும்பத்தினர்களையும் அவர்களது வாழ்வின் கோலங் களையும் மாமல்லன் கதைகளில் காண்கிறோம். ஆண்களையும், பெண் களையும் இங்கு வாழ்க்கை அழுத்திக் கொண்டிருக்க, வாழ்க்கை யின் அழுத்தம் காணாது என்று ஆண்களும் பெண்களை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளத் தெரியாத பரிதவிப்புக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். மாமல்லன், சிறுகதைப் பிரக்ஞை கொண்டவர். சிறுகதைக்குரிய தனிக் குணங்களில் நம் பீதிகை கொண்டவர், மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகளில் சிக்கனமாகக் கதைகளைக் கூறக் கூடியவர்.

கடல் கடந்த தமிழ்ப் பிராந்தியங்களிலும் பலரும் சிறுகதை ஆக்கங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றிய அறிவு இன்று தமிழகத்தில் மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. இவர்களில் பலரைத் தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் அமையாமல் போயிருக்க லாம். தீவிரமாக இலக்கியத்தைக் கவனிப்பவர்கள்கூட இலக்கியப் படிப்புக்களை தமிழக எல்லைக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கி றார்கள். இவங்கை எழுத்தாளர்களின் ஒரு சில கதைத் தொகுதி களை நான் படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தகுந்த ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியாக எனக்குப் பட்டது. ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர் மு. தனையசிங்கத்தின் 'புது யுகம் பிறக்கிறது' என்ற நூலாகும்.

தனையசிங்கம், வாழ்வின் சகல பரிமாணங்களையும், விஞ்ஞான ரீதியாக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும் அனுபவமும், அறிவும், மதி நுட்பமும் படைத்தவர், சமூகத்தோடும், பொருளாதாரத் தோடும், அரசியலோடும், பாலுணர்ச்சி உந்தல்களோடும் மனித னுக்குள்ள உறவை இவர் விஞ்ஞான ரீதியாக கணக்கெடுத்துக் கொள்கிறார். மனிதனுக்கும் மதத்திற்குமான தொடர்பும் இவருக்கு முக்கியமானது. இவ்வாறு விஞ்ஞான ரீதியான சோதனைகளுக்கு ஆட்படும் அனுபவங்கள், வாழ்வின் உணர்வு பூர்வமான தனங்க ளில் இறங்க மறுத்து, கலை வெற்றிகள் மங்கிய சிந்தனை வடிவங் களாக சுருங்கிப் போகும் அபாயம் கொண்டவை. வாழ்வின் தளத் தில் அனுபவ உண்மைகளை எழுப்பி அவற்றைத் தன் பார்வையில் ஆராய்ந்து புஷ்டியும் ஜீவனும் நிறைந்த கதைகளை இவர் நமக்கு அளித்திருக்கிறார்.

ராஜேந்திரசோழனின் கதைத் தொகுதி 'எட்டுக் கதைகள்' என்ற தலைப்பில் புத்தக வடிவம் பெற்றுள்ளது. இவரும் ஒரு முக் கியமான சிறுகதை எழுத்தாளர். முற்போக்குத் தத்துவத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர். தத்துவத்தில் கோட்பாடுகளுக்கு அடிபணிந்து கருங்காமல் சுய அனுபவத்தில் விரிந்த தளத்திலிருந்து மனித இயல்புகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு துணிச்சலான பல கதை கள் எழுதியுள்ளார்.

தரமான தமிழ்ச் சிறுகதைகளை நவீன தமிழின் தனிப்பெரும் சாதனை என்று கூறவேண்டும். 1950 விருந்து இன்று வரையிலும் செனீவந்துள்ள சிறுகதைகளிலிருந்து சமரசங்களுக்குச் சிறிது ம் இடம் தராமல், சிறுகதையின் உலகத் தரத்தை அடிப்படையாக ஏற்று, தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் ஒரு தொகுப்பை உருவாக்க முடி யும். இத்தொகுப்பு நம் சாதனையின் வலுமையை நமக்கும் பிறருக் கும் உணர்த்தக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் இதுபோன்ற ஒரு முயற்சி இன்றுவரையிலும் நடைபெறவில்லை. தரத்தையும் தர மின்மையையும் இணக்கும் சுய நலங்களும், அறியாமையும், தந்தி ரங்களும், பட்ச பாதங்களும் கொண்ட குழுவில் இது ஒரு தூர கால வட்சியமாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால் உலகில் தலையாய சிறுகதைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசத்தக்க சிறுகதைகளை நாம் உரு வாக்கியிருக்கிறோம் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

(முற்றும்)

புதிய இடத்திற்கு மாறியுள்ளது.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும்
இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசாராலயம் லிமிட்
புத்தகசாலை

15/1, பலாவி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ரோட், கொழும்பு-2.

சுதந்திரம் வேண்டும்

புதுவை இரத்தினதுரை

பேச என்வாயில் பூட்டுளதிப்போ
எழுத என்கையில் விலங்குளதிப்போ
சிந்தனை செய்ய
யாதொரு தடையும்
இல்லாதிருப்பது என்னவோ உண்மை
சிந்தனை செய்து தெளிந்ததைச் சொல்ல
வாயிலே பூட்டு,
கையிலே விலங்கு;
இப்படியான இழிநிலை தன்னில்
சிந்தனை யென்பது தேவையற்றதுவே
சிந்தனை, ஆய்வு மானிடர் உரிமை
தெளிந்ததைக் கூறிடல் கலைஞனின் உரிமை
இரண்டுமே இல்லா..... நாட்டிலே வாழுதல்
இருப்பதும்
இருப்பதும்
சமத்துவம் ஆகும்;

பேச என்வாயில் பூட்டுளதிப்போ
எழுத என்கையில் விலங்குளதிப்போ

விடுதலை என்பது.....
விலங்குகளை உடைத்தல்
விடுதலை என்பது.....
சிறகுகளை விரித்தல்
பூட்டுக்கள் உடைத்து, புதியதோர் விலங்கை
மாட்டுதல் அல்லவே சுதந்திரமென்பது:

மண்ணிலே பிறந்த மறுகணப் பொழுதே
பின்னிய வலையைப் பொசுக்கிட எழுந்தோம்
பொசுக்கிட எழுந்த போதிலும்
எங்களின்
பூரண விடுதலை தூரவே உளது:

இன்னதை எழுது
இதைவிடு என்று
எங்களுக்கெவர்தான் கட்டளை இருவார்
கட்டளையென்பது ஆதிக்க உணர்வு
கலைஞனை மிதித்தால் வோரொரு அழிவு
பேசிடச்

சிரிக்க,
ஊர்வலம் போக,
பேப்பரில் எழுதிடச் சுதந்திரம் வேண்டும்.

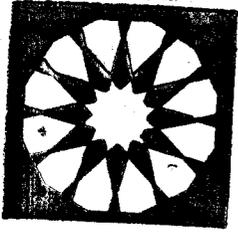
சுதந்திரம் வேண்டும்! சுதந்திரம் வேண்டும்!
தெளிந்ததைக் கூறிடச் சுதந்திரம் வேண்டும்
இனப்பகை மூண்டு
எரிகிற நாட்டில்.....
ஏழ்மையின் வயிறு
கொதிப்புறு நாட்டில்.....
தூங்கிடும் கலைஞனைத் தூக்கிலும் இடலாம்,
துணிவிடா இந்தக் கோழையைச் சுடலாம்
மக்களோ டினைந்த கலைஞனின் கையை
மறுப்பவ ரெல்லாம் மக்களின் எதிரி,

எதிரிகள் உண்டு! எதிரிகள் உண்டு!
எமக்குள்ளும் இப்போ துரோகிகள் உண்டு
மக்களின் நலனை,
விடுதலைப் போரை,
மறுப்பவ ரெல்லாம் மக்களின் எதிரி.

மாபெரும் வேள்வித் தீயினில்
சூழ்ந்த
மாகசன் எரிந்து புனிதங்கள் சேரும்
அக்கினி ஆற்றில் நீந்திடும் மனிதன்
அழிவன போக
அழகுடன் மலரும்
எழு, என இன்று பாடிடும் கலைஞனின்
இளையதோர் பரம்பரை முடிவுரை எழுதும்
முடிவுரை எழுதிடும் கலைஞனின் பரம்பரை
புதியதோர் உலகதின்
முகவுரை எழுதும்
ஆகலால் இன்று சுதந்திரம் வேண்டும்
அடி அடியாகத் தொடருதல் வேண்டும்
மக்களுக்காகவே விடுதலை யுத்தம்
விடுதலை யென்பது மக்களுக்காகவே

ஆயுதமேந்திய அணிகளுக்குள்ளே
அக முரண்பாடுகள் தோன்றிடும் போது
இனம் தெரியாத சடலமாய்ப் போன
'தீர்வுகள்' என்றும் விடுதலை தாரா
மக்களின் எண்ணம் மகத்துவம் மிக்கது
சொல்லிய பின்பே செயற்பட வேண்டும்
செய்தபின் சொல்லுதல் வேடிக்கை ஆகும்
வேடிக்கை அல்ல விடுதலை யுத்தம்
விடுதலை யுத்தம் மக்களுக்காகவே:

பேச என்வாயில் பூட்டுளதிப்போ
எழுத என் கையில் விலங்குளதிப்போ;

கம்பன் தமிழ் கோட்டத்துக்கு
கை கொடுப்போம்

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தகவாமி கோவிலின் வடக்கு வீதியில் துரித வேகத்தில் ஒரு மண்டபம் நிர்மானிக்கப்பட்டு வருவதைப் பலர் அவதானித்திருக்கலாம். 'நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக' என்பார்களே, அதுபோல் அந்த மண்டபம் எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. அதுதான் ஐந்து வட்சம் ரூபா செலவில் இலங்கை கம்பன் சமூக அமைத்துவரும் கம்பன் தமிழ்க் கோட்டம் ஆகும்.

செய்யக் கூடியதையே பேசுவதும், பேசியதையே தவறாது செய்வதும் இலங்கைக் கம்பன் சமூக அமைப்பின் அழகுகளில் ஒன்று. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழுக்கென்று ஒரு கோட்டம் இதுவரை இல்லை என்பது வேதனையான உண்மை. பல இலக்கிய அமைப்புகள் இருந்தும் கூட எழுத்தாளர், கலைஞர்களுக்கென்று கூடிக் கதைக் கவே ஒரு குந்திடம் இல்லை. இந்த நிலையில்தான் இலங்கைக் கம்பன் சமூகம் இந்தத் தமிழ்க் கோட்டத்தை உருவாக்கி வருகின்றது.

மேல்மாடியில் கருத்தரங்க மண்டபமும், கீழ்த்தளத்தில் சகல வசதிகளைக் கொண்ட நான்கு இளைப்பாறு அறைகளையும் உள்ளடக்கிய இந்தக் கோட்டத்தைப் பல நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், இலங்கை கம்பன் சமூக அமைப்பாளர் இ. ஜெயராசாவும், அவருடன் இணைந்த இளந் தலைமுறையின் ஆற்றல்மிக்கோரான நந்தகுமாரும், குமாரதாசும் தங்கள் ஆயிராத உழைப்பால் உருவாக்கி வருகின்றனர்.

இந்த ஆக்கப் பணிக்கு இலங்கை கம்பன் சமூகத்தினர் எல்லோரது ஒத்துழைப்பையும் கேட்டு நிற்கின்றனர். சமீபத்து இலக்கிய வாதிகளுக்கும், இலக்கிய ஆண்பார்களுக்கும் இந்தக் கோட்டம் எதிர்காலத்தில் பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமையுமென்பதால், இலக்கியவாதிகள் அனைவருமே எம்மால் எந்த வழியில் இக்கோட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முடியுமோ, அந்தந்த வழியில் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து உறுதலையாக நிற்க வேண்டியது கடமையாகும். எங்களை அணுகட்டும் என்றிருக்காது அனைவருமே அவர்களை அணுகி, கம்பன் தமிழ்க் கோட்டத்துக்குக் கைகொடுப்போம்.

— புதுவை

மரணிப்பிலும் உயிர்க்கும்

கோகிலா மகேந்திரன்

அந்த இரவு.....

இதயப் பரப்பில் துயரக்
கருமுகில் கவிந்து முடியது!

கண் விழித்தேன்!

துக்கம் வரண்ட துயர் இரவு!

நேரம் சென்ற உதித்த நிலவு
முக்கால் வட்டத்திலிருந்து அழுது
கொண்டிருப்பது யன்னலாடே
தெரிந்தது. கனவின் பயங்கரம்
இன்னும் மனதை விட்டகல
வில்லை.

அந்தச் சிவப்பு நிறக் ஹெலி
காப்டர் இன்னும் எங்கள் வீட்
டைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பறப்பதும்
திடீரெனத் தாழ்ந்து குண்டு
போட்டு நிமிர்வதும் போல.....
அது கனவுதான் என்று அமைதி
யடைய இதயம் அடம்பிடித்து
மறுக்க, அதனுடன் அறிவு
பொராடிக் கொண்டிருந்தது.

எழுந்து முன் கதவைத்
திறந்து வெளியே வந்தேன். கத
வுகளைத் திறந்த போது, பந்தா
க் காற்று நுழைந்து என்னில்
குளிர்ந்தது. வாணத்தில் கரு
முகில்கள் இடை இடை தொங்கி
இருந்தன. உதிர்ந்தலும் தளிர்ந்த
லும் காட்டும் முற்றத்து வேப்ப
மரம், நீலா வெளிச்சத்தில் கிளை
யும் இலையுமாக நிலத்தில் நீழ
லைப் பின்னியிருப்பதைப் பார்த்
துக் கொண்டு சிறிது நின்றேன்.

தம்பி எழுந்து 'ஆட்டுக்
கொட்டில்' பக்கம் சென்றான்.

நான் கதவு திறந்த ஒசை அவன்
எழுப்பியிருக்கலாம். யார்தான்
'ஆழ்ந்த உறக்கம்' கொள்ள
முடிகிறது இப்போது?

வாடை பட்டு மீண்டும்
உடல் குளிர்ந்தது. கனவின்
நிலைவு மனதில் மறையவில்லை.

*எஞ்சினியர் ஒருவர் தான்
கட்டிய ஒரு வீடு இடிந்து விழுந்து
விட்டது போல் கனவு கண்டார்.
கனவு கண்ட ஒரு மாதத்
தில் அவர் மாரடைப்புக்கு ஆளா
னார். இன்னொருவர் தன் கால்
கல் ஆகிவிட்டது போல் கனவு
கண்டார். சில மாதம் கழித்து
அவரது கால் பக்கவாதத்தால்
செயலற்றுப் போய்விட்டது.

நோய் வெளிப்படும் முன்பே
அதை ஒருவரின் நரம்புத்தொகுதி
உணர்ந்து மூளைக்குத் தெரிவிக்க
ிறது. மூளைக்கு வரும் இந்தச்
செய்தியே எமக்குக் கனவாகத்
தோன்றுகிறது.

பிரபல ரஷ்ய டாக்டர்
வாசிலி சசட்சின் அவர்களின்
இந்தக் கருத்து மனதின் மூன்
றால் வந்து நின்றது.

அப்படியாலும் எனக்கு ம்
ஏதோ நோய் வரப்போவதை
என் நரம்புத் தொகுதி எனக்கு
அறிவிக்கிறதா? இல்லை... எமது
குழுவில் நடைபெறும் தீகழ்வுக
ளால் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கும்
பய உணர்வே இந்தக் கனவாக
வெளிப்பட்டதா?

சிந்தனையில் தெளிவு ஏற்படாமலே உள்ளே சென்று சுவர் மணிக்கூட்டில் நேரம் பார்த்தேன்.

பன்னிரண்டு ஐம்பத்திரண்டு! நடுச்சாமம்!

இரவு பன்னிரண்டு மணிக் கும் ஒரு மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரம் மனிதனின் உயர் இயக்க நேரங்களில் ஒன்றென ஒரு சோவியத் ஆராய்ச்சியாளரின் முடிவும் நினைவில் வந்தது.

'ஹொலின் நீளமும் நடந்து திரும்பிப் படுக்கச் செல்ல ஆயத்தமான போது தம்பியின் குரல் கேட்டது.

'அக்கா..... இஞ்சை வந்து பார் ஆட்டை, கெதியா வா...'

'ஏன்? என்னடா?'

ஆட்டின் மெல்லிய அழு குரலும் கேட்கவே விரைந்து சென்றேன்.

சிருஷ்டிக்கான வதைமுடித்து பிரசவம் நிகழ்ந்திருந்தது. சுறுப்புக் குட்டி ஒன்று தாயின் பக்கத்தில் கிடந்து, அதன் 'நக்குதலைப்' பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மற்றொரு வெள்ளைக்குட்டி சற்றுத் தொலைவில், இன்னும் முகத்தை நீர்ப்பை சூடிய நிலையில், நீரும், சேறும், குருதியுமாய் அசைவற்றுக் கிடந்தது. எனக்குத் தெரிந்த முதலுதவி அறிவைப் பயன்படுத்தி வெள்ளைக் குட்டியை மூச்சுத் திணறவில் இருந்து மீட்டு தாய்க்கு அருகே வைக்கோல் பரப்பி படுக்க விட்டு நான் படுக்கைக்கு மீண்ட போது இரவு இரண்டு மணிக்கு மேல்!

யன்னவின் வழியாக மறுபடியும் வேப்பமரம் அசைந்தது. விடியற் காலையில் ஏதோ கனவு

கண்டு அழுதபடியே எழுந்து வந்த மகனுக்கு—

'எங்கடை 'ஜே' எல்லே ராத்திரி இரண்டு குட்டி போட்டு நிக்ருது. போய்ப் பாருங்கோ...' என்று நான் சொல்ல. அவனது அழுகை முகத்திலிருந்து விலகி இலேசான விடியல் தெரிந்தது. திடீரெனச் சிரித்துக் கொண்டு அவன் 'ஜே' யிடம் ஓடிய போது, முகத்தில் பாலே பொழிந்தது.

'ஐயோ..... பட்டுப்போலை சின்னக் குட்டி.....' என்று அவன் அவற்றை ஓடி அணைத்த போது, அவன் கன்னத்தில் இன்கனிகள் கனிந்தன.

'என்ன பேர் வைக்கப் போறீங்கள் குட்டியானுக்கு?' மகனைத் தூக்கி அணைத்தபடி கேட்டேன். அவன் விரல்களால் என்கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டான். அந்த விரல்களின் அன்புப் பிரவகிப்பு உடலெல்லாம் வர்ஷித்தது.

'ஒண்டுக்குச் 'சீனா' மற்றதுக்குத் 'தானா'

அறையில் இருந்து தம்பி குரல் கொடுத்தான்.

'மாம சொல்றது நல்ல பேர்! சுறுப்புக்குட்டி 'சீனா' வெள்ளைக் குட்டி 'தானா'

மகன் இணக்கமாக ஒத்துக் கொண்டதில் எனக்கும் மகிழ்வு தான்.

இரவு நேரத்தில் சகுதியாக இந்தப் பிரசவங்கள் எப்படி நிகழ்ந்தன என்று மகன் கேட்ட நீட்டுக் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல நான் திணறிக் கொண்டு இருந்தபோது, சுறுப்புக் குட்டி எழுந்து விழுந்து, பின் எழிந்து சென்று தாயின் முலையைத் தேடிப் பிடித்து—

'சீனா பாப்பா குடிக்குது... தானா பாவம் என்னம்மா.....?'

என்று சொல்லிக் கொண்டே என் அணைப்பிலிருந்து விடுபட்ட மகன் வெள்ளைக் குட்டியைத் தூக்கித் தாயின் அருகில் விட்டான்.

நீளமாய் முன்னே துருத்திக் கொண்டு றுணியில் மட்டும் வளைந்திருந்த தன் கொம்பினால் வெள்ளைக் குட்டியைத் தள்ளி விழுத்திவிட்டுக் கறுப்புக் குட்டிக்கு மட்டும் தாய் பால் கொடுத்த அதிசயத்தை நான் விழிகள் விரிய நோக்கி வியந்து நின்றேன்.

'ஏன் தள்ளுது இதை? ஏன் பால் குடாதாம்?' என்று கேட்ட படி மீண்டும் மகன் அதைத் தூக்கி விட்டான். 'ஜே' மீண்டும் அதை இடித்து விழுத்தித் தன் பின்னங்காலைத் தூக்கி இடறிக் கொண்டு தான் கட்டி நின்ற மரத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது.

'நாங்கள் போஸ்ப் பிறகு சில வேளை தனிய வைச்சுக் குடுக்கும் என்று அந்த விடயத்தை இலேசாய் முடித்துக் கொண்டு நான் உள்ளே திரும்பினேன்.

அன்று மாலை.....!

சாயங்காலத்தின் குமிழிகள் உள்ளே இருக்க நான் வேலையில் இருந்து திரும்பிய போது மகன் பொதுமீப் பொதுமி கண்கள் சிவக்க அழுது கொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்டவுடன் அடிவயிற்றிலிருந்து மிகுந்த உரக்கவும் திடீரென்று உடைந்தும் வந்தது அழுகை.

என்னவென்று விசாரித்ததில், 'ஜே, வெள்ளைக் குட்டிக்குப் பால் குடாதாம், குட்டி அழுது பாவம்' என்று முறையிட்டான்.

அவன் அன்று பகல் முழுவதும் அவ்விடத்திலேயே அமர்ந்து

வெள்ளைக் குட்டியைப் பால் குடிக்கச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுத் தோற்றுப் போனதால் அம்மா சொன்னாள்.

நான் உடைமாற்றிக் கொண்டு வந்து 'ஒருக்கா இந்த 'ஜே'யைப் பிடியுங்கோ..... வெள்ளைக் குட்டியை ஊட்ட விடுவம்' என்று கணவரையும் அழைத்து, நான் முன் காலைப் பிடிக்க. கணவன் கொம்பைப் பிடிக்க, அம்மா குட்டியைப் பிடித்து முலையடியில் விட்டார். அப்போதும் 'ஜே' திமிறிப் பின்னங்காலைத் தூக்கிக் குட்டியை எட்டி உதைத்தது. எவ்வளவோ முயன்றும் அது தன் குட்டிக்குப் பால் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது.

'.....சனியன்.....'

கருணையின் காற்று இதற்குள் எப்படி உயிர்க்கும்?

'ஏனம்மா, இது... தானே பெத்த குட்டிக்குப் பால் குடாதாம்? அதுகும் ஆம்பினைப் பின்னைக்கு?.....'

நான் முதன் முறையாய் ஒரு ஆய்வுக்கு ஆரம்பித்தேன்.

'இப்பத்தைப் பொம்பிளை யள் சில பேர் தங்கடை பின்னையானுக்குப் பால் குடுக்கிறேல்லை. தங்கடை வடிவு குறைஞ்சு போமெண்டு. அது மாதிரித்தான் இதுகும் நினைக்குதோ?'

ஒருசில பெண்களின் குற்றங்களைப் பொதுமைப்படுத்தி என்னைச் சீண்டி ரசிக்கும் தன் வழமையான இயல்புக்கு வந்தார் கணவர்.

'பெட்டைக் குட்டி தன்ரை இனம். அதைக் கவனிக்குது. கிடாய்க் குட்டி வேறே இனம் என்று இன அழிப்பு நடத்தப் பாக்குது'

அறையில் படித்துக் கொண்டிருந்த தம்பி தன் பங்கிறகு தீயாயம் கூறினார்.

இருமியபடி வெளியே வந்த அம்மா, 'அது உப்பிடித்தான் பிள்ளை சில ஆடுகள். ஒரு குட்டிக்குப் பால் குடாது. அண்டைக்குப் பிறந்த உடனையும் இந்தக் குட்டியை அது காணவில்லை போகும். இது தன்னை குட்டி இல்லை என்று நினைக்குது போகும்' என்றார்.

இந்த ஆய்வில் மிகத் தீவிரமாக நாங்கள் ஈடுபட்டிருந்த போது, 'ஹெலிகாப்டர்' ஒன்று பறந்து வரும் சத்தம் கேட்டது.

'அம்மா..... ஹெலி வருது அம்மா' என்று மகன் கூற, பின்னரே, 'ஈ. ஈ. ஈ... ஓம்...ஓம்' என்று ஆகாயத்திலிருந்து கடும் சத்தம் கேட்டது.

'அம்மா..... சுடுகாடுகள் அம்மா' என்று கத்தியபடியே குசினிக்குள் பயிந்து ஓடிய மகன், வழமை போல் புனைக்கூண்டிச் 'பிளாற்' றுக்குக் கீழே படுத்துக் கொண்டான்.

வானத் தாக்குதல் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

காது செவிடுபடும் சத்தம்! அலுமாரியில் ஆயத்தமாக இருந்த பஞ்சுத் துணிகளை எடுத்து மகனின் காதில் வைத்தேன். ஒவ்வொரு குடும் எங்கள் தலை மேலேயே விழுவது போன்ற உணர்வு!

பிளாற்றின் கீழே படுத்துக் கிடந்த எல்லா ர் முகத்திலும் இறக்கமாக ஒரு பயம் அப்பிக் கிடந்தது. விட்டிள் மொத்தத்திலும் ஒரு நிச்சயமற்ற இருட்டு இருந்தது.

'ஏன் அம்மா சுடுகாடுகள்' மகன் என் காதில் மெதுவாகக் கேட்டான்.

'தெரியேலை ராசா

'வான் ஏதும் ரூட்டினை போறதைக் கண்டிருப்பார்கள்' என்றான் தம்பி,

'மாடுகள் நடந்து போற சரசரப்புச் சத்தம் கேட்டிருக்கும்' இது கணவன்.

'எங்கடை வீட்டையும் சுடுவாங்களே அம்மா?'

'சொல்ல ஏவாது ராசா...' என்ற மடியில் கண்களை மூடிக்கொண்டு படுத்திருந்த மகன் திடீரென்று எழுந்தான்.

'வெளியான போகப்பிடாது ஐயா, இதனை படுங்கோ.....'

'வாறன் அம்மா...' என்று வேகமாக ஓடியவன், வெள்ளை ஆட்டுக் குட்டியைச் சிரமத்துடன் தூக்கிக் கொண்டு ஓடிவந்தான்.

'பாவம் அம்மா அது. 'ஜெ' இடிக்கும். அவங்கள் மேலே இருந்து கண்டிட்டுச் சுட்டாச் செத்துப்போம்' என்று கூறி அதைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டே பிளாற்றின் கீழே இருந்தான்.

'ஈ.. ஈ...ஈ... ஓம்...'

தாக்குதல் நாலு மணி நேரம் தொடர்ந்தபின், சந்தரீப்ப வசமாய் எங்கள் வீட்டில் சன்னங்கள் ஏதும் படாத நிலையில் ஹெலி பறந்து சென்று மறைந்தது. பறந்த உயிர்கள் திரும்பி வந்த நிலையில் நாங்கள் மீண்டும் உயிர்ப்படைந்தோம். வலியை உணர முடியாது அவ்வளவு நிறையவே வலித்தது மனதிலுள்.

'பால் குடிக்காமல் 'தானு' சாகப்போகுது. பாவம்' இரவு மீண்டும் மகன் நச்சரிக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

மகன் பாவித்த பழைய 'போச்சி' ஒன்றில் குளுக்கோசு நீர் விட்டுப் பருக்கியதில் சிறிது பருகிய 'தானு' படுத்து நித்திரையாகி விட்டது.

அடுத்து இரண்டு நாள் இப்படியே அடிக்கடி குளுக்கோசு கொடுத்ததில், இப்போது நாங்கள் போய், 'தானுக்குட்டி' என்று கூப்பிட்டால், உடனே எங்கள் பின் ஓடிவந்து மடியில் படுத்து, குளுக்கோசு குடிக்கும் நிலைக்கு வெள்ளைக் குட்டி மாறியிருந்தது.

அது அவ்வாறு குடிக்கும் போது, மகனின் முகத்தில் தோன்றும் சிரிப்பு! அவனது முரண்டு, பிடிவாதம், அழகை எல்லாவற்றையும் இந்தச் சிரிப்பு கழுவிக்கொண்டு போய்விடும்.

குளுக்கோசு கொடுப்பதற்கு தாமதித்தால் 'அம்மா' என்று கூப்பிட்டுத் தன்னை நனைவீட்டும், 'தானு'.

நாலு நாள் நிறைந்த ஒரு காலை! வானத்திரையில் சூரியன் ஒளித்தடம் துலங்கத் தொடங்கி விட்டது.

கறுப்புக்குட்டி துள்ளித் துள்ளி ஓடி சுவர்ப் பத்திரிப்புக்களில் ஏறித் திரிய, வெள்ளைக் குட்டி நாலு காலும் ஓட்டி, முதுகை ஒட்டகம்போல் வளைத்து மயிர்கள் சிலிர்த்திருக்கக் குளிர்ந்து நடுங்கிப் பெரும் பரிதாபமாய் நின்று கொண்டிருந்தது.

'அம்மா, 'தானு' செத்துப் போமே அம்மா? தானுக்கு வருத்தமே அம்மா?'

மகன் என்னைப் பிராண்டி லுள்.

'இல்லை' ராசா... அதுக்குச் சாப்பாடு காணாது. சத்து ஒன்றும் இல்லை. ஏதும் பால்தான் வாங்கிக் குடுக்க வேணும்'

அன்று மாலையே அதற்குப் பால்மா வாங்கப்பட்டது.

பாலுக் குடித்துவிட்டு அது மஞ்சள் திரவமாய் மலங்கழித்த போது தன் சிரிப்பை எல்லாம் சமுற்றி வைத்துவிட்டவன் போல் வெற்று முகத்துடன் திரிந்தான் மகன்.

அன்று அந்திப் பொழுதில் ஒரு மெல்லிய முனகல் கேட்டு நாங்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய் பார்த்தபோது, 'தானு' ஒரு மூலையில் பதுங்கிக் கிடக்க, அதன் மேல் அது அசைய முடியாதபடி தன் கால்களைப் பரப்பிக் கிடந்தது 'ஜெ'

திடீரெனப் பயந்து ஒரு அமனிதமான குரலைக் கூர் விட்டுவிட்டான் மகன்.

'செத்துப் போச்சே அம்மா?'

'இல்லை இல்லை..... அது சாகேல்லை' என்று அவனைத் தேற்றிக் குட்டியை இழுத்துத் தூரத்தில் விட்டேன். ஆயினும் அது நிற்க முடியாமல் சோர்ந்து விழுந்தது.

மிகு வைத்தியர் ஒருவரை மிக அவசரமாய்ச் சென்று அழைத்து வந்தான் தம்பி.

அவர் ஒரு ஊசி போட்டு, அதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய மருந்துகளையும் எழுதித் தந்தார்.

தாயை நிறுத்தி அதன் பாலுக் கறந்து அதையே போச் சியில் விட்டு ஒவ்வொரு நாளும் பருக்கச் சொன்னார்.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 40 - 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234B, கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தாய்ப்பால் அந்தக் குட்டிக்குத் தேவையான உணவுக் கூறுகள் யாவும் சரியான செறிவிலும் விகிதத்திலும் சரியான வெப்ப நிலையிலும் வழங்கப்படும் என்றும், அதைப் பருகும்போதே குட்டி போதிய நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியைத் தன் உடலில் பெறும் என்றும், நோய்க் கிருமிகள் உள்ளே சென்றுவிடும் சந்தர்ப்பமும் தாய்ப்பால் குடிக்கும் போதே அரிதாக இருக்கிறதென்றும் பெரியதோர் விளக்கம் தந்தார்.

அவரது ஆலோசனைகள் தவறாமல் செயல்படுத்தப் பட்டன.

குட்டி சற்றுச் சுறுசுறுப்பு அடைந்து, மெதுவாக ஓடித்திரிய ஆரம்பித்த போது, சந்தோஷத்தின் சிறகுகள் மகனுக்குள் முளைத்திருந்தன. குட்டி எந்த நேரமும் அவனுக்கு அருகிலேயே படுத்து

உறங்கும். அவன் குளிக்கச் சென்றாலும் பின்னே செல்லும். சாப்பிட வந்தாலும் பின்னாலே வரும். பறவை சிறகைச் சிலுப்பினது மாதிரிக் கைகளைத் தூக்கி அதை அணைத்துக் கொண்டு அவன்!

இப்போது 'தானா' வுக்குக் கொம்புகள் முளைத்து விட்டன! 'ஜெ' கட்டி நின்ற மரத்துக்கு அருகே முருக்கங் குழையைக் கொண்டு வந்து போட்டான் தம்பி. அதனைச் சாப்பிட விழைந்து ஓடி வந்தது 'ஜெ' அருகில் விட யாடிக்கொண்டிருந்த 'தானா'வும், 'சீனா'வும் ஓடிவந்து, தமது சிறிய கொம்புகளால் 'ஜெ' யை இடித்துத் தள்ளின. முருக்கங் குழையைத் தூக்கிக் கொண்டு தூரத்தே ஓடி இரண்டும் உண்டன. மகனுடைய முகத்தில் பிரபை கொள்ளும் பிரகாசம்!

பப்பாசிக் குழாய் ஒன்றில் கயிறு கட்டித் தோளில் தொங்கப் போட்டிருந்தான் அவன்.

'உதென்ன ராசா?' என்ற என் கேள்விக்கு அவன் தந்த பதில்,

'இனி ஹெவி வரட்டும அம்மா, பாப்பம்.....' என்று!

சித்திரைக்கே உரித்தான வாசனை மூச்சை வேப்பமரம் வெளியிட ஆரம்பித்திருந்தது. அதில் படர்ந்திருந்த 'ஆட்டுப்பூ' மரத்தில் நீலம் நீலமான பூக்கள். குப்பென்று மகிழ்ச்சி பரவியது என் நெஞ்சில்.

'காலை ஒன்று கிழக்கில் விடிந்தது' என்று தொடங்கும் மகாகவியின் காவியத்தை வாகிக் கத் தொடங்கினேன்.

அறிவியல் நூல்களின் வெளியீட்டில் நிலவும் தேக்கம்

குடும்ப முதலுதவி

ச. முருகானந்தன்

ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளான நாவல், சிறுகதை, கவிதை, காவியம் முதலானவை மக்கள் மத்தியில் ஊடுருவி வர வேற்புப் பெற்று அதீதமான வளர்ச்சிப் பாதையில் அறுவடையாகிக் கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு அறிவியல் நூல்கள் இல்லாமலிருப்பது கண் கூடு.

மேற் கூறிய ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு அடுத்தபடியாக விமர்சன ஆய்வுத்துறை நூல்கள் பல்கலைக் கழக வட்டத்திலும், இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி வாசகர்கள் மத்தியிலும் வரவேற்புப் பெற்றிருப்பதால் கணிசமாக அறுவடையாகின்றன. சமய நூல்கள், மொழிவழி நூல்கள் முதலானவை கூட அதிகம் வெளி வருவதில்லை எனலாம். பயண இலக்கிய நூல்கள் கூட எமது நாட்டில் அதிகம் வருவதில்லை. என்றாலும் கூட மேற்கூறிய நூல்களை அவ்வப்போதாவது தரிசிக்க முடிகிறது.

ஆனால் அறிவியல், விஞ்ஞான நூல்கள் எப்போதாவது அத்தி பூத்தாற் போல்தான் வெளிவருகின்றன. அவைகூட அதிக கவனிப்புப் பெறாமலேயே முடங்கி விடுகின்றன இலக்கியமும், இலக்கிய விமர்சனமும் தான் தமிழின் செயற்பாடு என்ற முடி திரை இன்னமும் அசுற்றப்

படாமலிருப்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும். இலக்கியங்களில் ஈடுபட்டோரே தமிழறிஞர்கள் என்று கணிக்கப் படுகின்ற மரவு விமர்சகர்கள் மத்தியிலும் வாசகர்கள் மத்தியிலும் மேலோங்கி நிற்கின்றன. இலக்கியத்துறை தவிரந்த பிற ஆக்கங்களைப் பல விமர்சகர்கள் ஏறெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. பரிச்சயமின்மையும் இதற்கு ஒரு காரணியாக இருக்கலாம். இதனால் இன்றைய தலைமுறையினர் முன்னைய அறிவியல் நூல்களைத் தெரிந்து கொண்டு பயன் பெறும் சாத்தியக் கூறுகள் அற்று இருக்கிறார்கள். ஹண்டி பேரினப்பநாயகம், இராம நாடபிள்ளை, கலாநிதி வ. பொன்னையா, டாக்டர் இராசரத்தினம் (பதிவு வைத்தியர்) போன்ற அறிவியல் எழுத்தாளர்களையோ, அவர்களது நூல்கள் பற்றியோ இன்று எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? சிறந்த நாவலாசிரியராக, சிறுகதை எழுத்தாளராக இனம் காணப்பட்ட நந்தியின் மருத்துவ அறிவியல் படைப்புகள் பற்றிப் பலருக்குத் தெரியாது. இதற்கெல்லாம் காரணம் அறிவியல் நூல்கள் திறநாய்வு செய்யப் பட்டாமையே ஆகும். எனினும் இவை தவிரந்த பிற காரணிகள் பல இருப்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

1977 ஏப்பிரல் மாத மல்லைகளையில் இக்குறைபாட்டைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைந்துள்ள சபா. ஜெயராசா அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுகின்றார். 'தமிழ் மொழி என்றால், அது இலக்கியம்தான் என்ற கதை புதிதாக வரப்போகிறது. இம் முயற்சி மொழியை ஒரு கோணத்திலேயே விடாப்பிடியாகத் துரத்திக் கொண்டிருக்கிறது. மொழி வளர்ச்சி சமூகத்தை விட்டுப் பிரிந்து முடமாகிச் செல்வதன் வெளிப்பாடு என்றும் அதைக் கொள்ள முடியும். நவ இலக்கிய வாதம் கண்முடித்தனமாக மேலோங்குகிறது'

உண்மைதான்! மருத்துவத்துறை, கல்வித்துறை, தொழில் நுட்பத்துறை, மருத்துவத்துறை போன்ற துறையொன்றில் ஆழ்ந்து பயிற்சி கொண்ட ஒருவர், தனது துறை சார்ந்த எழுத்தோவியம் ஒன்றை ஆக்குவதிலும் பார்ச்சு, கதை ஒன்றை எழுதிவிட்டால் அதுவே பெருமை என்ற நிலை இன்று இங்குள்ளது.

இந்த நிலையிலே அண்மையில் டாக்டர் கனக சுருமார் காலத்தின் தேவை கருதி 'குடும்ப முதலுதவி' என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். யாழ். மருத்துவ பீடத்தில் சமகாலத்தின் என் றோடு பயின்ற போதே அவரை ஒரு இலக்கிய ஆர்வலராகவும் இனம் கண்டுள்ளேன். அந்த நாட்களிலேயே பொன்பூலோகசிக்கத்துடன் சேர்ந்து சிரித்திரனில் பல் பேட்டிக் கட்டுரைகளை வரைந்தவர். அதனால் தானே அவரது இந்த மருத்துவ அறிவியல் நூல் ஓரளவு கைத்துவத்தோடு. சாதாரண வாசகர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

அவலட்சனம், விபத்துக்களும், அனுதினமும் அச்சுறுத்துகின்ற காலகட்டத்தில் நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பல் மரணங்களை முறையான முதலுதவி மூலம் தடுக்க முடியும். அப்படியிருந்தும் முதலுதவி கிடைக்காமற் போவதற்குக் காரணம், பொது மக்களிடையே முதலுதவிச் சிகிச்சை முறை பற்றிய அறிவு போதாமையேயாகும். இப்பற்றுக் குறையை நீக்குவதில், இத்துறை பற்றித் தமிழில் நூல்கள் வெளியிடப்பட வேண்டியமை முதலிடம் பெறும். ஏற்கெனவே இதற்கு முன்னர் டாக்டர் சிவராஜா முதலானோர் மூன்று முதலுதவி நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். எனினும் குடும்ப முதலுதவி நூல் மிகவும் எளிய நடையில், போதிய விளக்கங்களுடன் வெளிவந்திருப்பதால் சாதாரண மக்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

மனிதாபிமானத்துடன், விபத்தில் சிக்கியவர்களுக்கு அபயம் அளிக்கும் ஆர்வம் மக்களுக்கு இருந்த போதிலும், பலருக்கு முதலுதவி அளிக்கும் முறைகள் தெரியாத காரணத்தினால் பல அணிதங்கள் திகழ்ந்துள்ளன. தவறான உதவிகள் உயிர்ப்பத்து ஏற்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இந்த நூல் ஒவ்வொருவருக்கும் அடிப்படை மருத்துவ அறிவை வழங்குவதோடு, உடல் நலவியல் கற்கும் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

விபத்தில் காயமடைந்து அல்லது திடீரென்று நோய் வாய்ப்பட்டு, அல்லது விஷக்கடி, விஷம் அருந்தல் முதலானவற்றுல் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரின்

உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டாலும், நோய் மோசமாகாதபடியும், மருத்துவ நிலையத்திற்கு அனுப்பும்வரை, அவ்விடத்தில் கிடைக்கும் வசதிகளைக் கொண்டு அளிக்கப்படும் ஆரம்ப சிகிச்சையே முதலுதவியாகும். நோயாளியின் நிலைமையை மதிப்பிட்டு, நோயை நிர்ணயம் செய்து உடனடியாகச் செய்யக் கூடிய சிகிச்சை முறைகளை வழங்கி, முதலுதவியாளன் தெரிந்து வைக்க வேண்டிய அம்சங்கள் நோய் வழியாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அமைதியற்ற சூழ்நிலையில் உள்ளத்தை அதிரவைக்கும் கோர் நிகழ்வுகள் அனுதினமும் இடம் பெறும் இக்காலகட்டத்தில் இந்த நூல் அல்லலுற்றோரின் உயர்களைப் பாதுகாக்க அருந்துணை புரியும் என்பதில் ஐயமில்லை. அறிவு விருத்தியில் ஆர்வம் காட்டும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன் பெறவேண்டும்.

அடுத்ததாக இப்படியான அறிவியல் நூல்கள் பல துறைகளிலிருந்தும் வெளிவர ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

இன்று அறிவியல் நூல்கள் அதிகம் வெளிவராததற்கான காரணங்களை முதலில் அவதானிப்போம்.

1. பிரசுர வாய்ப்பின்மை.
2. விற்பனையில் தேக்கம்.
3. அறிவியல் ஆய்வுத்துறையில் மந்தம்.
4. அறிவியலாளர் மத்தியில் எழுத்தார்வமின்மை.

5. வாசகர்களின் வரவேற்பின்மை.

6. பத்திரிகை சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பில் குறைபாடு.

பிரசுர வாய்ப்பின்மை பிற நூல்களுக்குள்ள பொதுவான பிரச்சினைதான் எனினும், இந்தியாவை விட இங்கே அரசியல் நூல்கள் வெளிவரும் விகிதம் குறைவாகவே உள்ளதை அவதானிக்க வேண்டும். விற்பனையில் தேக்கமும் இதற்கு ஒரு காரணம். இலக்கிய நூல்களைப் போன்று அறிவியல் நூல்களுக்கும் வெளியீட்டு விழாக்கள் பரவலாக நடைபெறுதல் அவசியம், பல பிரதேசங்களிலுர் அறிமுக விழாக்களும் நடாத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தவகையில் பாரீக் கும் போது சுருமார் அதிலுடசாலி தான், கட்டைவேலி - நெல்லியடி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் இவரது 'குடும்ப முதலுதவி' நூலை வெளியிட்டுள்ளனர். மேலும் வெளியீட்டு விழா மிக விபரிசையாக இவர்களாலேயே நெல்லியடி மத்திய மாசு வித்தியாலயத்தில் நடாத்தப்பட்டது. பல வியாபாரிகள் முதற் பிரதிசுள் வாங்கிக் கொள்வித்தனர். பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் முயற்சியால் விற்பனையிலும் அதிக தேக்கம் இருக்கவில்லை. காலத்தின் தேவை அறிந்து வெளியிடப் பட்டதால் வாசகர்கள் மத்தியில் வரவேற்பு இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒரு இலக்கிய ஆக்க நூலுக்கு இருக்கும் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும் கூட, பத்திரிகைகளில் இந்நூல் பற்றிய தகவல்கள் பிரசுரமாகித் தொடர்ந்தும் அறிவியல் நூல்கள் பல வெளிவர வேண்டும்.

ஊரே செத்துக்கிடக்கிறது.

எதுவுமறியாத பாசாங்கில், பதுங்கிப் பதுங்கி உதயக் கதிர் அடிவானத்தில் அச்சத்துடன் மெல்ல மெல்ல தலைநீட்டி எட்டியப் பார்க்கிறது.

உதயத்தை வரவேற்று இன்று சேவல்கள் கூவவில்லை, காகங்கள் கரையவில்லை.

இருள் அரக்கனின் ஆட்சிக் கரம் வலுப்பெற்றதும் கிராமத்தில் மூலக்கொன்றாய் வீழ்ந்து அநிகாரத் தொனியில் குரல் கொடுக்கும் ஊர் நாய்கள் மூச்சடங்கி எங்கோ ஒடி ஒளிந்து கொண்டன.

மேய்ச்சல் நிலந்தேடி அலைந்து திரியும் கால்நடைகளும் தத்தம் இல்லங்களுக்குத் திரும்ப முடியாது பற்றைகள்க்குள்ளே விழித்தங்கிப் படுத்துப் பதுங்கிக் கொண்டன.

கேழிகள் கூட மரத்திலிருந்து குதித்துக் கொக்கரித்துக் கொண்டு வீட்டு முற்றங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை.

மரஞ்செடி கொடிகளும் வரண்டு துவண்டு கருகி அசைவற்றுக் கொடுகிப்போய் விறைத்து நிற்கின்றன.

எங்கும் உயிருக்கான அச்சம். பீதி, கலக்கம்.

ஊரே உயிர்ப்பின்றி! சலமாய்க் கிடக்கிறது.

செல்லாச்சிக் கிழவி தன் குடிசை வாசலுக்கு நேரே கால்களை நீட்டிய வண்ணம் கூரையைப் பார்த்து வெறித்துக் கொண்டு கிடக்கிறாள்.

உடலில் ஒரே அசதி. மூட்டு மூட்டாகக் கழன்று போவது போன்ற வலி. கண்களில் ஈரிடி, தலைகனத்து தூக்க முடியாத கழற்சி.

திடீரென்று ஒரே நாளில் அவள் உடல் தளர்ந்து மூப்படைந்து போனது போல ஓர் உணர்ச்சி அலங்கு.

இந்தச் செல்லாச்சிக்குத் தன்னைக் கிழவி என்று எல்லோரும் அழைப்பதில் ஒருவகை மன நிறைவு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன், தொட்டுத் தாலி கட்டிய வளை இழந்து அந்தத் தாலியைக் கழுத்திலிருந்து கழற்றி எடுத்த அந்தக் கணமே, அவள் தன் உள்ளத்தால் தன்னைக் கிழவி ஆக்கிக் கொண்டவள். ஆனால் இன்றைக்கும் அளவைப் பார்த்து இவருமே கிழவி என்று சொல்லுவதற்குத் தயங்கும் தோற்றம். உண்மையில் அவள் தோற்றத்தைக் கண்டு, அவள் வயதின் இன்று கணிப்பதாக இருக்காலும் ஒரு பத்து வயதைக் குறைத்து சுமார் ஐம்பது வயது இருக்கலாம் என்றே மதிப்பிடலாம்.

இந்தக் கிழவியைச் செல்லாச்சிக் கிழவி என்று சொன்னால், இவள் யாரென்று எளிதில் எவரும் இனங்கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள், 'புட்டுக்காற ஆச்சி' என்றாலே இந்தப் பகுதிக்குஞ்சு குருமன் எல்லாம் 'எங்கடை ஆச்சி' என்று உரிமையோடு அன்பாக அவளை நினைத்துக் கொள்ளும். அவள் கணவன் இறந்துபோன அடுத்த மாதமே அவள் தன் கையிலே பிட்டுக் குழலை எடுத்தவள்தான். இன்று ஆணும் பெண்ணுமான அவளது இரண்டு பிள்ளைகளினதும் வாரிசுகள் பலரைக் கண்டதன் பிறகும் அவள் அந்தப் பிட்டுக் குழலை கீழ் வைக்கவேயில்லை.

'ஏன்னை ஆச்சி. அடுப்பும் நெருப்புமாகக் கிடந்து அவதிப்படுகிறாய்! உன்னை பிள்ளையாள் தானே நல்லாயிருக்கினம் ஆரோடையாளுது போய் டூரன்' என்று இடையிடையே யாராவது அவளுக்கு ஆலோசனை சொல்லுவதண்டு.

நான் கையடிச்சித்தான் அவையனை வளர்த்தான், என்றை கைகால் ஆடும் வரையும் ஆரும் என்னைப் பார்க்க வேண்டாம். அதுக்குப் பிறகும் அதேதோ அந்த முருகன் வீட்டவழி' என்ற பதிலை எப்போதும் அவளிடமிருந்து வரும்.

'என்ன செய்யலாம்! பெரிய ரோஷக்காரக் கிழவி' என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

புட்டுக்காற ஆச்சி அவித்துக் கொடுக்கும் பிடின் சுவையும், அவளது சுத்தம்தான் அந்தப் பகுதியில் பலராலும் அறியப்பட்ட ஒருத்தியாக இவளை ஆக்கி விட்டிருக்கிறது.

எப்பொழுதும் நிறணிந்த நெற்றியுடன் துலங்கும் அவள்,

அப்பொழுதுதான் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு முடித்துக் கொண்டு வந்து நிற்பவள் போலத் தோன்றுவாள்.

அவள் அவித்துக் கொடுக்கும் பிட்டுக்குரிய அரிசி மாவைத் தன் கைப்படப் பதமாக இடித் தெடுத்து, நன்றாகச் சுண்டப் பொன்னிறத்தில் வறுத்துக் கொட்டி, அளவாக உப்புநீர் விட்டுக் குழைத்து தேங்காய்த் துருவலையும் அடை அடையாகக் குழலில் போட்டு அவிக்கும் அந்தப் பிட்டிலே ஒரு தனியான சுவையும் மணமும் எப்படியோ வந்த சேர்ந்து விடுகின்றன. பருத்தித்துறை வடையைப் பற்றிச் சில கித்தாய் பெருமையாப் பேசும் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை அவளுடைய இந்தப் பிடடை ஒருதடவை சுவைத்துப் பர்த்திருக்க வேண்டும் பருத்தித்துறை வடை பற்றி அவர் முச்சு விட்டிருக்க மாட்டார்.

இந்தப் புட்டுக்காற ஆச்சியால் இன்று படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க முடியவில்லை. அவள் ஒருகாலத்தில் தன் கணவனோடு சேர்ந்து போய், கோயில் வீதியிலிருந்து கேட்ட கதப்பிச்சங்க உரைகள் தெளிவில்லாது துண்டு துண்டாக ஏனோ அவள் கெடுகில் நினைவலைகளாக எழுகின்றன.

ஊழிக்கூத்து ... சங்கார தாண்டவம் ...

ஊழிக்கூத்து என்பது இது தானோ, என்னவோ!

தரிசடைக் கடவுள் எரிதழல் கையில் ஏந்தி உக்கிரமாக ஆடும் சங்கார தாண்டவம் என்பதும் இப்படித்தான் இருக்கமோ! சர்வலோக சங்கார தாண்டவத் தின் முடிவில் மலர்வது புதிய உலகமாம்... புதிய பூமியாம்

அவளுக்குக் கண்களை நிறைக்
கின்றன..... நேற்றுக் காலை.....

வைக்கறையின் இருள் முற்றுகக்
காலையில்கலை.

காலை நேரத்து இளங் காற்றில்
சுகமாக உறங்கிக் கொண்டு
கிடந்தவர்கள் துடித்துப் பதைத்துக்
கொண்டு, குழந்தை குட்டிகளை
வாரி அள்ளிக் கொண்டு வீடுகளைவிட்டு
வெளியே ஓடி வருகிறார்கள்.

தலைக்குமேலே வட்டமிடுகின்றன
பொம்பர்கள்' ஒன்று.....
இரண்டு மூன்று.....

'ஹெலிகப்டர்கள்' இரண்டு
தாழ்ப்பறந்து திசைமாறச் சுற்றுகின்றன.
மேற்குத் திசையிலிருந்து
'ஷெல்' பாய்ந்து வருகிறது
இலக்கில்லாது வெடிக்கின்றன,
சிதறுகின்றன.

ஒரே ஊழிக் கூத்து. எங்கும்
புகை மண்டலம்.

அன்புக் குழந்தைகளை அணைத்துக்
கொண்டு உயிருக் கஞ்சி பதுங்கு
குழிகளுக்குள்ளே மூச்சுடங்கிப்
படுத்தவர்கள், பாதுகாப்புக்கான
ஒதுக்கிடம் எங்கே கிடைக்குமென்று
தேடித் தவித்தவர்கள், கண்ணீர்விட்டுக்
கதறி அழுதவர்கள், சின்ன பின்னமாகச்
சிதறி உயிர் துறந்தவர்கள்,
அங்கங்களை இழந்து குருதியில்
மிதந்தவர்கள், குடியிருக்கும்
இல்லங்கள் இடிந்து சிதைந்து
தரைமட்டமாக விழும்போது
பதுங்கி இருந்து பார்த்துக்
கண்ணீர் விட்டவர்கள்.....

புட்டுக்காற ஆச்சி அடுப்பை
மூட்டிவிட்டு, குழைத்து வைத்த
மாலைப் பின் தொடவே இல்லை.
அவள் திகைத்துப் போய், கல்லாகத்
தன் குடிசைக்குள்ளே சமைந்து
போனாள்.

அப்படியே அந்தக் கரிய பகற்
பொழுது கருகி, மாலையை இருள்
கூழ்கின்றது.

பொம்பரும், ஹெலியும் வெற்றிப்
பெருமிதத்தில் மிதந்து மறைந்து
போகின்றன.

பதுங்கி இருந்த மக்கள் ஒதுக்கிடங்களை விட்டு
அஞ்சி அஞ்சி வெளியே வருகிறார்கள்,
வளையிலிருந்து எலிக்குஞ்சுகள்
போல.

'யாருக்கு என்ன நடந்ததோ!
உறவுகளை நினைத்து ஏங்கும்
இதயங்கள், அடுத்த வீட்டுக்குச்
சென்று விசாரித்தறிய முடியாத
ஊழிக் கூத்து!

இல்லங்களில் விளக்குகளை ஏற்றிவைத்துக்
கொண்டிருக்க அஞ்சும் மனத்
தயக்கம், விளக்குகள் மின்னி,
மின்வி எரிகின்றன.

ஒரு இரண்டு மணி நேரம் ஊழித்தாண்டவம்
அடங்கி, இருள் கனிந்து கிடந்திருக்கும்.
மக்கள் ஒழுங்காகச் சுவாசிக்க ஆரம்பித்திருக்க
மாட்டார்கள். மீண்டும் 'ஷெல்'
வந்து வெடித்துச் சிதறுகிறது.
பீரங்கி வேட்டுகள் கடலிலிருந்து
கிராமத்தைக் குர்வந்து விழுகின்றன.

இருந்தாற் போல பாக்கு நீரிணை
வெடித்துச் சிதறும் குண்டுச் சத்தம்
இதயத்தை உலுக்குகிறது.

'வாரூன்களாம் ... வாரூன்களாம் ...
கடலாலே வாரூன்களாம் ...'

'ஊருக்குள்ளே வந்தால் இனிமேல்
சிழுகுட்டை, குஞ்சு குருமன்
ஒண்டும் மிஞ்சாத'

'ஷெல்லுமடிக்கிறான்..... இந்த
இருட்டுக்கே எங்கே ஓடிப் போறது?'

'எங்கடை பொடியங்கள் விடமாட்டாங்கள்,
உள்ளுக்கு வர'

இந்தக் கிராமமே இப்படித் தான்
பேசிக் கொண்டு மூச்சுடங்கிக்
கிடக்கிறது.

மீண்டும் ஒரு இரண்டு மணி நேரச்
சோதனை. குண்டுகள் வெடித்தத்
தீர்ந்து அடங்குகின்றன.

'என்னவாம் ஒரு சத்தத்தையும்
காணை?'

'பொடியங்கள் அடிச்சுத் திரத்திப்
போட்டாங்களாம்'

கிராமத்தின் நம்பிக்கையான
ஒரு பெருமூச்சு.

புட்டுக்காற ஆச்சி இரண்டு உலகமாக
யுத்தங்களைக் கண்டவள். இரண்டாவது
மகாயுத்த காலத்திலும் இப்படி ஒரு
பயங்கர வெறியாட்டம் அப்பப்பா
அவள் கண்டதே இல்லை.

'பாவம், இந்தச் சனங்களை எல்லாம்
ஒரு பகலும் இரவும் சிவபட்டினி.
குழந்தைகள் பசியிலே துடித்துப்
போய்விடுங்கள்' என்று ஆச்சி
ஒருதடவை நனைத்துக் கொண்டாள்.

அடுப்பிலே பிட்டு அவிந்து கொண்டிருக்கிறது.

மீண்டும் ஆச்சி மனதில் கதாப்பிரசங்க
நினைவு.

வைகை ஆறு பெருக்கெடுத்து நாட்டுக்குள்ளே
புகுந்த வேளை, குடிமக்கள் அனைவரையும்
அணை கட்டிக் கரையை அடைக்குமாறு
மன்னன் அரிவார்த்தை பாண்டியன்
கட்டளை பிறப்பித்தானாம். பங்குக்கரையை
அடைப்பதற்கு எவருமற்ற மூதாட்டி
'வந்தி' என்ற பெயர் கொண்ட
செய்மதாஸப் படுத்திக் கொண்டிருக்க

எச் செல்வியின் பணியை முடிப்பதற்கு,
அவள்மேல் அருள் கூர்ந்து
கூடையும் பண்வெட்டியும்
கையிலெந்தி பரமஞ்சு கூலியாள்
வேடந்தாங்கி வந்தாராபே! அந்தப்
பிட்வாணிச்சி அலிக்கும்
பிட்டில் உதிர்ந்த பிட்டுக்களைத்
தனக்குக் கூலியாகத் தர வேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொண்டு வேலைகமர்ந்தாராமே!

கடந்த இரவு பாக்கு நீரிணை கரைபுரண்டு
குருதிக்கடலாக நாட்டுக்குள்ளே
புகுந்து எல்லாரையும் அள்ளிக்
கொண்டு போவதற்கு முனைந்து
நின்ற போது, இந்தப் பொடியங்கள்
அணை போட்டு மூர்க்கமாகத்
தடுத்தார் களல்லவா.....

நாங்கள் எல்லாம் வந்திகளா?
இந்தப் பொடியங்கள் எல்லாம்.....?

'ஆச்சி!'

குரல் கேட்டு அவள் கண்டு கொண்டிருக்கும்
கனவு கலைகிறது.

'வா... மேனை வா... நேத்தெல்லாம்
என்ன செய்தியள் ராசாத்தி!'

'இந்தப் பிள்ளையளோடை கிடங்குக்கே
கிடந்ததுதான் ஆச்சி! இரவெண்டாலும்
ஒரு தண்ணி வெண்ணி எரிச்சுக் குடுக்க
விட்டாங்களே! இரவிரவாகப்
பசிக்குது பசிக்குதெண்டு சினுங்குகிறான்'

இடுப்பிலிருந்த குழந்தையை
இறக்கி மடியின்மேல் இருத்திக்
கொண்டு, அடுக்களைத் தாழ்வாரத்து
மணலின் மேல் அவள் அமருகிறாள்.

'என்றைராசா கொஞ்சம் பொறடி
குழலிலே ஆவி வரட்டுக்கு,
உடனே தள்ளித்தாறன்'

ஆச்சி குழந்தையைச் சமாளித்து
என்ற பெயர் கொண்ட செய்மதாஸப்
படுத்திக் கொண்டிருக்க

கும் போது, இன்னொருத்தி பனை யோலைப் பெட்டி ஒன்றைக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு அங்கு வந்து சேருகிறாள்.

வந்தவள் ஆறுதலாக உட்கார்ந்து கொள்ளாமல் அடுக்களை வாசலுக்கெதிரே நின்று கொண்டு மூடிக்கொள்ளுகிறாள்.

‘ஏன் பிள்ளை நிக்கிராய்..... இரன்!’

அதன் பிறகும் அவள் உட்காருவதாக இல்லை.

‘என்ன மேனை யோசிக்கின்றாய், இரு இரு’

தயக்கத்துடன் மெல்ல அமர்ந்த அவள், அருகில் இருந்தவளை வெட்கத்தோடு ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு ஆச்சியின் முகத்தைக் கூறிப்பாக நோக்கி. ‘கையிலே காசில்லை ஆச்சி... பிள்ளையன் கிடந்து...’ என்று சொல்ல வந்ததைச் சொல்லி முடிப்பதற்கு இயலாமல் குரல் கம்மித் தடுமாறச் சொற்களை பென்று விழுங்குகிறாள்.

‘அதுக்கிப்பென்ன, தரலாயிரு’

‘முந்தியும் தரவேண்டிக் கிடக்கு. ஆச்சியின்ரை சீவியமும் இதுதானே!’

அவள் குரலில் வேதனையோடு ஆச்சிமேல் கொண்ட அநுதாபம் வெளிப்படுகிறது.

இதற்கிடையில் இன்னும் இரண்டு சிறுவர்கள் பொட்டிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு அங்கு வந்து சேருகிறார்கள்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து இன்னொருத்தி இரண்டு குழந்தைகள் பின்தொடர்ந்து வர, இடுப்பில் ஒரு குழந்தையைச் சுமந்து கொண்டு அவசரமாக அங்கு வந்து சேருகிறாள்.

குழந்தைகள் மெல்லச் சிணுங்க ஆரம்பிக்கின்றனர்.

‘பொறுங்கோ ராசாவை... பொறுங்கோ... எல்லாருக்குத் தாறன்’

ஆச்சி சொல்லிக் கொண்டு தன் வேலையைச் சுறுசுறுப்பாகக் கவனிக்கிறாள்.

‘பொடியங்கள் பாணுக்கு அலைஞ்சு போட்டுப் போகுதுகள்’

இறுதியாக வந்தவள் மணலில் அமர்ந்து கொண்டு அங்கே இருந்தவளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்.

‘ஏன், பாண் இல்லையாமே?’

‘நேத்து நடந்த இந்தக் கூத்துகளுக்கே, பேச்சரியிலே எப்பிடிப் பாண் போடுவினம்!’

‘ஓமோம்....’

‘பாவம் பொடியங்கள்!’

‘இரவு பகலாக ஊணுறக் கம் இல்லாமல் பொடியங்கள் அடையுதுகள்’

ஆச்சி எல்லாவற்றையும் காதில் வாங்கிக் கொண்டு பனை ஓலைத் தட்டில் பிட்டை அவித்துத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆச்சி இரண்டு புட்டுத் தாவனெண்ணை. இந்தக் கிவியன் அழுகிறாள்’

ஆச்சிக்கு அவள் வார்த்தைகள் காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. மாலைக் குழந்தைக் குழுவில் அள்ளிப் போடுவதும், தேங்காய்த் தருவலை மேலே தூவுவதும், மீண்டும் மாலை அள்ளிப் போடுவதுமாக குழலை நிரப்பி, பிட்டப்பானை மேல் வைத்து, நெருப்பைப் பெரிதாக எரித்து வேகமாக ஆச்சி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

‘பொடியங்கள் எங்கே நிக்குதுகளாய்’ திரும்பவும் அவர்களுக்குள்ளே உரையாடல் ஆரம்பிக்கிறது.

கடற்கரையிலேதானும்’

‘வந்தவர்கள் போய்விட்டான்களே, பேந்துமேன் அங்கே நிக்குதுகள்?’

‘தங்கடை பிரேதங்களை எடுக்கத் திரும்பி வருவாங்களாம். வந்தால் ஊருக்குள்ளேயும் வந்திடுவாங்களல்லே!’

ஆச்சியின் தட்டில் வரிசை வரிசையாக பிட்டிகள் வந்து குவிக்கின்றன.

ஆச்சி அவித்து முடித்திருக்கும் பிட்டி அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கும் கொடுத்து, இனிமேல் வரப்போகின்றவர்கள் சிலருக்கும் கொடுப்பதற்குப் போதுமானது.

‘ஆச்சி இவ்வளவு புட்டும் அவிச்சுப்போட்டியள். எங்களுக்குத் தந்துவிடுங்கோவன்’

ஆச்சி யாரையும் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. பிட்டிகளை அவித்துத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆச்சிக்கிண்டைக்கு என்ன நடந்தது! ஒருநாளும் இந்தாச்சி இப்பிடி நடக்கிறவவில்லை’ அவர்கள் தங்களுக்குள் வியந்து கொண்டு பொறுமையாகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

ஆச்சி தான் வைத்திருக்கும் மா முழுவதையுமே பிட்டாக அவித்தவித்துத் தள்ளி முடிக்கிறாள்.

அடுக்களைக் கொட்டிலைவிட்டு வெளியே வந்து, குடிசைக்குள் புகுந்து, கடகப் பெட்டியொன்றைத் தூக்கிக் கொண்டு மீண்டும் அடுக்களைக் கொட்டிலுக்குள் நுழைந்து. அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே பிட்டிகளை வேகமாக எடுத்து அடுக்கி முடிக்கிறாள். தட்டப் பெட்டியை மூடி எடுத்துக் கொண்டு அங்கு வந்து சேருகிறாள்.

அடுக்களைக் கொட்டிலுக்குள் நுழைந்து. அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே பிட்டிகளை வேகமாக எடுத்து அடுக்கி முடிக்கிறாள். தட்டப் பெட்டியால் அந்தக் கடகப் பெட்டியை மூடி எடுத்துக் கொண்டு அடுக்களைக் கொட்டிலுக்குள் இருந்து முற்றத்துக்கு வருகிறாள்.

பிட்டிக் கடகத்தைத் தலையில் சுமந்த வண்ணம் அங்கிருப்பவர்கள் எவரையுமே கவனிக்காது வேகமாக அவள் வெளியே ஓடுகிறாள்.....

கடற்கரையை நோக்கி.

குகைச் சிங்கம்

அன்று, எழுபத்து நான்கில் எட்டுத் திக்கும் முட்டி முழங்க - தமிழ் முரசம் கொட்டிய ‘வீரசிங்கம்’

இன்று, கிலையென நிற்கும் ஒன்பதுமர் சாட்சியில் ‘கண்கள்’ சேதமுற்று வெறிச்சோடிய இதயத்துடன் விசனித்து இருக்கிறது காலனை எதிர் நோக்கியவாரே!

ச. ம. அச்சுதன்

அ. சோமசுந்தரம்பிள்ளை

ஒரு இலக்கிய அபிமானி

உலக

சாதனையாளரானார்

நெல்லை க. பேரன்

பட்டயக்கணக்காளர் அருணா சலம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை எனலாம். லடமராட்சிக் கிராமங்களுள் ஒன்றான துன்னூலையைச் சேர்ந்த இவரது சகப்பொருள் ஒரு ஆசிரியர். மனைவி திருமதி லீவாவதி சோமசுந்தரம்பிள்ளை பேராசிரியர் பல் கலைக் கழகத்தின் பி. ஏ. பட்ட தாரி இவரும் ஒரு வருடம் பருத்தித்துறை மெதடிஸ் பிப்ரென்சு கல்லூரியில் ஆசிரியை யாகக் கடமையாற்றி, திருமணத்தின் பின்னர் கணவருடன் அமைதியான குடும்ப வாழ்க்கை நடத்திவருகிறார்.

இவருக்கு பணியான மூன்று பிள்ளைகள். இரண்டு சகோதரர்கள். இராஜசுந்தரம் என்று ஒருவர் பங்களாதேசத்தில் பொறியியலாளராக இருக்கிறார். மற்றவர் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமான குழந்தை வைத்திய நிபுணர் திரு. சிவபாதசுந்தரம் மூன்று சகோதரிகளில் திருமதி மகேஸ்வரி தியாகராசா எம். ஏ. பி. எச். டி. தற்போது பேரா

சாலைக் கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருக்கிறார். மிகவும் தமிழ் ஆர்வமும் இலக்கிய ஈடுபாடும் கொண்டவர் மகேஸ்வரி. இவரது மைத்துனர் இலங்கை வங்கியின் முகாமையாளராக இருந்தவரும், பொருளாதார ஈடுசாலியுமான திரு. சி. லோகநாதன் அவர்கள், இத்தனை செல்வாக்கும் பரம்பரை வசதியும் படைத்த மோமசுந்தரம்பிள்ளை, ஆரம்பத்தில் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் ஆறு வருடங்கள் படிப்பிக்கார். அப்போது பி. ஏ. (இந்தியா) பட்டதாரியாக இருந்தார். வணிகத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர், கொழும்பு சென்று கணக்கியல் படித்து 1958ல் பட்டயக்கணக்காளரானார். சிலேன் பிரிண்டர்சில் பத்து வருடங்கள் கணக்காளராகக் கடமையாற்றிய இவர் சுயதொழில் ஆரம்பிக்கும் நோக்குடன் பிறந்த பண்ணிற்குச் சேவையாற்றும் நல்லெண்ணத்துடனும் 1958ல் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார் பரம்பரைச் சைவமாக வாழ்ந்த இவர்

மதுபானம் பாவிப்பதில்லை. நண்பர்களுடன் பெரிய பார்ட்டிகளில் கலந்து விளையாடும் ஒரேய் பார்வீதான் குடிப்பார் என்று இவரது மனைவியார் என்னிடம் மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறினர்.

அமைதியான கிராமியச் சூழலில் வாழ விரும்பும் கொண்ட இவருக்குக் கொழும்பு வாழ்க்கையும் ஆடம்பரங்களும் பிடிக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரான்லி வீதியில் சொந்தமாக ஒரு 'கணக்காய்வு வரியும், முகாமைத்துவ ஆலோசனையும்' வழங்கும் நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பித்துத் திறம்பட நடத்தி வருகிறார். இத்தசமயம் திரு. சி. லோகநாதனை ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'மேச்சன் பிளான்ஸ் லிமிட்டெட்' நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவப் பணிப்பாளராகவும், தலைவராகவும், கொன்சலர் ரன்சி அன்ட் பிளான்ஸ் அன்ட் டெவலப்மென்ட் லிமிட்டெட் நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்தும் அப்பதவிகளை வகித்து வருகிறார்.

பருத்தித்துறை லயன்ஸ் கழகத்தின் முதலாவது தலைவராக இருந்தார். பின்னர் டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தம் தலைவரானார். இவர்களது முயற்சியால் மல்லிகை இருபதாவது ஆண்டு மலர் விமர்சனக் கூட்டம் புலோனி ஞானசம்பந்தர் கலை மன்றத்தில் நடத்தப்பட்டதும், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அக்கூட்டத்தில் லயன்ஸ் கழகங்களின் பார்வை இலக்கியத்தின் மீது விழுந்தது இதுதான் முதல் தடவை என்று பாராட்டியதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை.

மல்லிகை, ஆனந்தவிகடன், கல்கி என்பனவற்றை ஒழுங்காக வாசிக்கும் இவர், அவுஸ்திரேலிய விவசாயச் சஞ்சிகையான

'வேர்ல்ட் ஃபாமிங்' என்ற புத்தகத்தையும் வாசிக்கத் தவறுவதில்லை.

பருத்தித்துறை சிவன் கோவில் அம்மன் தேர்த்திருவிழா உபயகாரரான இவருக்குச் சிவன் கோவிலில் மிகவும் ஈடுபாடு உண்டு. சிவன் கோவிலின் அருகே யுள்ள பர்வதபத்தினி கல்யாண மண்டபம் கட்டுவதிலும் மிகவும் உதவியாக நின்று உழைத்தார்.

கட்டைவேலி ஞானசாரியார் கல்லூரியின் எட்டு மாணவ எழுத்தாளர்கள் தமது கையெழுத்துச் சஞ்சிகைக்காக இவரைப் பேட்டி சுண்டிருந்தனர். இதன் முன்னர் நான் வெளியிட்ட 'சந்திப்பு' என்ற சிறு பேட்டி நூலைப் படித்துவிட்டு இந்த மாணவர்களுக்கு மாதா மாதம் வேண்டிய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளையும் அறிவு நூல்+னையும் வாங்கி அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து வருகிறார். கோளாடு தேவை உணர்ந்து வழங்கும் பண்பாளர்.

மல்லிகைக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தை வாங்குவதிலும் ஜீவாவுக்குக் கணிசமாக உதவியுள்ளார். இன்னும் அச்சுயந்திரம் வாங்கவும் பல பொருளாதாரத் திட்டங்களை முன்வைத்துள்ளார். ஜீவாதான் இவற்றை ஏற்றுச் செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும். அடிக்கடி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஊருக்கு இவரது காரில் பிரயாணம் செய்யும் வாய்ப்பு எனக்கு உண்டு. அப்போது பல விஷயங்களையும் கதைப்பார். ஜீவா எந்தக் கட்சியானாலும் அவரது உண்மையான உழைப்பையும் இலக்கிய நேரிப்பையும் நேர்மையையும் தான் கௌரவிப்பதாகக் கூறுவார். 'நீ ஒருவருக்கு நன்மை செய்தால் பலனை எதிர்பாராதே. அவன் உன் பணத்தில் என்ன செய்கிறான் என்று ஆராயாதே' என்று

அடிக்கடி கூறுவார். மிகவும் அபைதியாக இவர் கூறும் கருத்துக்கள் பேச்சுக்கள் நிச்சயமாக மதிக்கப்படத்தக்கவை.

ஜீவா அடிக்கடி நன்றியுணர்ச்சியுடன் கூறுவார்: பாரதி சிழாவிற்கு ரகுநாதன், ராஜம்கிருஷ்ணன், ராமகிருஷ்ணன் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்த நேரம். மண்டபத்திற்கு மற்றபணம் கட்டப் பணம் தேவைப்பட்டது. இவரிடம் மெதுவாகக் கேட்டேன் உடனே அப்பணத்தைத் தந்துதவியதுடன் வெற்றிசுரமாக அவ்விழா நடக்க உதவிகள் வழங்கினார்.

அடுத்து எனது சைக்கிள் பக்கைக் கழகத்தில் களவுபோய் விட்டது. வேலைகள் அப்படியே முடங்கிப்போய் விட்டது. இதைக் கேள்வியுற்றார் இவர். அப்பொழுது இவரது கார் கராஜில் பழுதுபார்க்க நின்றது. ஜீவாவுக்க ஒரு சைக்கிள் வாங்கித் தந்த பின்னர்தான் நான் கராஜில் காரெடுத்து ஓடுவேன் எனச் சபதமிட்டு, அதன்படியே எனக்கொரு சைக்கிள் வாங்க உதவியவரும் இவரே!

எல்லா இலக்கிய நண்பர்களின் பெயர்களையும் அறிந்திருக்கும் இவர், எழுத்தாள நண்பர்களை அறிமுகம் செய்து கொள்வதில் ஆழ்ந்த விருப்பமுடைய வராகவும் இருக்கின்றார். மல்லிகையின் நீண்ட நாளைய வாசகர். மிக மிக அடக்கமாக இருந்து கொண்டே பல நல்ல காரியங்களுக்குப் பக்கபலமாகத் திகழும் இவர் அடக்கமானவர்; அதிகம் பேசாதவர்.

இவருடன் நெருங்கிப் பேசிப் பழகுவதே ஒரு இனிமையான அனுபவமாகும்.

வதிரி பரமாணந்தா ஆச்சிர மத்திற்கு இவர் செய்யும் உதவிகள் அளப்பரியன. அங்கு அதைத் தம்பதிகளுக்குத் திருபணத்திற்கான பட்டு உடைகளை இவரே வாங்கிக் கொடுத்து வருகின்றார்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தி தொடர்பாகப் பல திட்டங்களுடன் செயலாற்றி வரும் இந்த நல்ல மனிதரை நண்பராகப் பெற்றதில் மல்லிகையும் எழுத்தாளர்களும் பெருமைப்பட வேண்டும்.

இதனை தகுதிகளும் கொண்ட எழுத்தை நேசிகளும் இம்மனிதரின் பெயர் 1986ல் உலகில் சாதனை புரிந்தவர்களின் பட்டியலில் மென் ஓவ் ஆர்சீவ் மென்ற - 1986 இடம் பெற்றுள்ளது. இலங்கை எழுத்தாளர் அனைவருக்கும் பெருமை தரும் விடயமாகும். புலோலி ஞானசம்பந்தர் கலைமன்றத்தில் இப்பெருமைக்காக இவர் 13-6-6ல் தேநீர் விருந்து அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வசதியும் வரலாயும் உள்ள எல்லோரும் வள்ளல்கள் ஆகி விடுவதில்லை. மனமுடி நன்றாக ரெண்டும். மாணிட நேயம் மிக்க இந்த மனிதர் மி. நீண்ட காலம் வாழ்ந்து மல்லிகையின் நூருவது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழாவிற்கும் தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்பது இந்த எழுத்தாளரின் ஆசையாகும்.

அமரரின் வழியில் தொடர்வதே அவருக்கான அஞ்சலியாகும்

எஸ். விஜயானந்தன்

எம்மிடமிருந்த நல்ல அநுபவமிக்க தேசியத் தலைவரான தோழர் சரத் மத்தெட்டுவேகம் அவர்களை இயற்கை பறித்தெடுத்தது விட்டது. என்றாலும் அவரின் நாமம் முற்பாக்கு மனித குலம் உள்ளவரை நீடித்து நிலைத்து நிற்கும். அவர் உழைக்கும் மக்களினதும், ஒடுக்கப்படும் மக்களினதும் ஆதர்ச புருடராகவும், மிக நெருங்கிய தோழராகவும் இறுதிவரை செயற்பட்டார்.

கட்சி அங்கத்தவர்கள், சீனாஞர்கள், முதியவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் என்று சகலரின் நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்ததால், சரத்தின் இழப்பை அனைவரும் தங்கள் குடும்பத்தின் ஒருவரது இழப்பாகக் கருதி துயருறுகின்றனர்.

சரத் சகல வசதிகளும் நிறைந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும், தான் வளர்ந்த மலைநாட்டில் வாழ்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களது அடிமை நுகர்த்தடியின் அல்லல்கள் அவரது வாழ்க்கையையே மாற்றியமைத்தது. ஆளம் வயதிலேயே ஏழை மக்களைப் பற்றியும், தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றியும் சிந்தித்துச் செயற்பட்டார்.

ஒரு சமுதாய மாற்றத்தின் மூலத்தான் அடித்தள மக்களது அல்லல்கள் அகன்று அமக்களுக்கு உண்மையான பூரண விடுதலை கிட்டும் என்று நம்பினார். அதன் அடிப்படையிலேதான் இறுதி வரை செயற்பட்டார். அதனாலேதான் அவரது அகால மரணத்தால்... வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் அடங்கலாக இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள சகல மக்களும் தொடர்ச்சியாக அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்த வண்ணம் இருக்கின்றனர்.

சரத்துக்குத் தனக்கென ஒரு உலகக் கண்ணோட்டம் இருந்தது. அக்கண்ணோட்டம்தான், இன்று பல கோடி மக்கள் பின்பற்றும் மார்க்சிச, லெனினிச ிஞ்ஞான, சோசலிசப் பார்வையாகும் இந்தச் சர்வதேசப் பார்வையே அவரை முழு மனிதனாக நெறிப்படுத்தி பூரண மனிதனாக வாழவைத்தது.

தொழிலாள, விவசாய மற்றுமுள்ள அனைத்து மக்களினதும் நலன் பேணப்பட்டு, ஒன்றுபட்டு மக்களினது விடாப்பிடியான, தளராத, உறுதிமிக்க போராட்டத்தின் மூலமே சமூக மாற்றத்துக்காக நிற்கும் பெரும்பாலான மக்கள் சத்தியின் பக்கம் நிற்பதின் மூலமே புரட்சி சாத்தியப்படும் என்பதை அநுபவ ரீதியாகக் கண்டு கொண்டார். அதன் அடிப்படையில் இயக்கங்களை வழி நடத்தினார்.

'வெகு ஜனங்கள் காணப்படும் இடங்களெல்லாம் வேலை செய்ய வேண்டும். பாட்டாளி வர்க்க வெகுஜனங்களிடையே அடித்தள மக்களிடையே வேலைசெய்து அவர்களது நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டும்' என்று மாமேதை லெனின் வலியுறுத்தினார். அதனைச் சரத் ஒழுங்காகப் பின்பற்றினார்.

பயங்கரச் செயலுக்குப் பதினாறு ஆண்டுச் சதி

யூரி குரித்சின்

காட்டுமிராண்டித்தனமான காலத்தில் வாழ்ந்த ஹெராட் என்ற அரசன், தன் நாட்டில் பிறந்த எல்லாக் குழந்தைகளையும் கொன்றான். ஏனெனில் அந்தக் குழந்தைகளில் ஒன்று அவனுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடும் என்று குறி சொல்பவர்கள் சொல்லி விட்டனர். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுக்குப் பின், ஒரு நாகரிக நாட்டின் அதிபர் தனக்குப் பிடிக்காத ஒருவன் பலியாக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையில், சிவிலியன் மக்கள் மீது குண்டு வீச உத்தரவிட்டார்.

கடாஃபியைக் கொல்வதுதான் திரியோன் மீது நடத்தப்பட்ட விமானத் தாக்குதலின் முக்கிய நோக்கம். இதற்கு ஏற்றபடி, விபியாத் தலைவர் வாழ்ந்த வீடு உள்பட குண்டு வீச்சுக்கு இலக்குகள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டன.

'வாஷிங்டன் போஸ்ட்' பத்திரிகையின் ஏப்ரல் 18ம் தேதி இதழில் இந்த விவரங்களைக் காணலாம். இந்தத் தாக்குதல்களுக்கு திட்டம் வகுத்த அமெரிக்க அதிகாரிகளிடமிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களை அந்தப் பத்திரிகை வெளியிட்டுள்ளது. கடாஃபி விபத்தில் இறந்ததாகக் கூறும் ஓர் அறிக்கையை தேசிய பந்தோபஸ்து சபை முன்னதாகவே தயாரித்து வைத்திருந்ததாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவர்களுக்கு இத்தகைய அறிக்கை எதற்காக?

உண்மைகளை மூடி மறைத்து உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகத் தான். வாஷிங்டன் விரும்பாத அயல் நாட்டுத் தலைவர்களை அமெரிக்க உளவாளிகளைக் கொண்டு கொலை செய்வது சட்ட விரோகம் என்பதை 1970ம் ஆண்டுகளின் கடைசிப் பகுதியில் அமெரிக்க நாடாளுமன்றமே ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

16 ஆண்டுகளுக்குமுன் கடாஃபி பதவிக்கு வந்தவுடன் விபியா பிரதேசத்தில் இருந்த அமெரிக்கா தன் துருப்புக்களை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்றும், விபியாவில் எண்ணெய் எடுப்பதன் மீது உள்ள ஏகபோகத்தை அமெரிக்கக் கம்பெனிகள் விட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். அமெரிக்க ஆணவக் கட்டளைக்கு விபியா பணிய மறுத்தது. ஏனாதிபத்தியத்திற்கும், புதுக் காலனியாதிக்கத்திற்கும் எதிரான போராட்டம், தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு முதலியவை விபியாவின் அயல்துறைக் கொள்கையில் முக்கிய இடம் பெறத் தொடங்கின.

ஒன்று மட்டும் தெளிவு. அதாவது, அமெரிக்கா மூன்றாவது உலக நாடுகளில் ஆணவத்துடன் எதேச்சையாக நடந்து கொள்வதற்குத் தடையாக விபியா இருந்து கொண்டு, அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்களுக்கும், ராணுவ தளவாடத் தொழில் கூட்டமைப்புகளுக்கும் இடையறாத தலைவலி ஏற்படுத்தி வருகிறது.

தோழர் சரத்துக்கு தோழனின் அஞ்சலி

— கலா விஸ்வநாதன்

இந்தத் தேசத்தை
ஆர்வமாக ஆழமாக
நேசித்த —
தோழர் சரத்
இன்றில்லை.

இலங்கை
தேசிய அரசுப் பேரவையில்
அவசர கால சட்டத்தை
எதிர்த்து உயர்ந்த
ஒருகை ஓய்ந்து விட்டது.

கூர்மையான
வாதங் களால்
நேர்மையாக
நிதானமாகப் பேசிய
அந்த 'செவ்வாய்'
மெளனித்து விட்டது.

கலவானைத் தொகுதியில்
நான் வளர்ந்த
தும்பறை யூரில்
தொழிலாளர் நலனுக்காய்
கவிபாடிய என்மீது
தோழரே! உங்கள்
சிவப்பு பார்வை
அன்றுதான் பட்டது.

மலையகத் தொழிலாளரின்
மனக் கதவுகளை
தட்டித் திறக்க
மகத்தான பணி புரிந்த
மாணிக்கபுர மன்னா!

தமிழ் மக்களின்
நியாயமான பிரச்சினை தீர
தலைநிமிர்ந்து பேசிய
தன்னிக ரற்ற நெஞ்சமே!

இந்நாட்டு மக்கள்
எல்லோரும் நேசிக்கும் கூடிய
ஒரேயொரு
இளந் தலைவா!

உங்கள் இழப்பு
பேரிழப்பு! பெருந்துயரம்!!
உழைக்கும் மக்கள்
உங்களை உணர்வார்கள்
ஒரு யுக விடியலின் போது
உங்கள் நினைவு வரும்.

கடிதம்

இப்போதுதான் படித்தது போல இருக்கிறது. 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீடு வெளிவருவதாகச் சமீபத்தில்தான் தெரிந்து கொண்டேன். அதற்குள் முதல் நூலைத் தயாரித்து வெளியீட்டு விழா வைத்த செய்தியைத் தினசரிகளில் படித்து விட்டு அப்படியே ஆச்சரியப்பட்டு விட்டேன்.

மல்லிகைப் பந்தல் மேலும் பல நூற்களை வெளியிட வேண்டுமென விரும்புகின்றேன், மல்லிகைக்கென்று ஓர் அடித்தளம் ஏற்கனவே உண்டு. இதை நம்புங்கள். துணிந்து புத்தகங்களை வெளியிடுங்கள் அவ்வ சீக்கிரம் விலை போகும் என்பது திண்ணம். உங்களுடைய அயராது உழைப்பு வீண் போகாது. கனதியான வாசகர்களைக் கடந்த காலத்தில் உருவாக்கியதில் மல்லிகைக்குப் பெரும் பங்குண்டு. ஆகவே உங்கள் முயற்சி என்றும் வெல்லும்.

கொக்குவில். ஆர், தனராஜன்

லிபியா -- கூட்டுச் சேரா இயக்கம் மீது தாக்குதல்

(இந்திமலித்)

லிபியாமீது அமெரிக்கா நடத்திய கொள்ளைக்காரத் தாக்குதல். உலகம் முழுவதிலும் சீற்றத்தை எழுப்பியுள்ளது. மத்திய தரைக் கடல் பகுதியில் நடத்தப்பட்ட கொள்ளைத் தாக்குதல்களின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள அபாயகரமான நிலைமை பற்றி, டெல்லியில் நடந்த கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் அயல்துறை அமைச்சர்களைக் கொண்ட அந்த இயக்கத்தின் இணைப்புக் குழுக் கூட்டம் அனுகி ஆராய்ந்தன.

இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நூறுக்கு அதிகமான நாடுகளின் சார்பில், இந்த இயக்கத்தின் தலைவர் ராஜீவ் காந்தி பேசுகையில், அமெரிக்காவின் பயங்கர நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து. இந்த நெருக்கடியான நிலையில் கூட்டுச்சேரா இயக்கமானது, லிபியாவை முழுமையாக ஆதரிப்பதாகக் கூறினார்.

சுதந்திரத்தை விரும்பும் லிபியா இந்த இயக்கத்தின் ஓர் உறுப்பு நாடு. அதன்மீது அமெரிக்கா நடத்திய தாக்குதலானது, கூட்டுச்சேரா நாடுகளின்பால் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையின் அபாயமும், ஆணவமும், பகைமையும் அதிகரித்து வருகின்றன என்பதற்கு மற்றும் ஓர் அத்தரட்சியாகும். லிபியா மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல், கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட மற்றொரு தாக்குதலே. இதற்கு முன் கிரெனெடாவும் லெபனானும் தாக்கப்பட்டன. ஆப்கானிஸ்தான், அங்கோலா, நிகரகுவா முதலிய நாடுகளில் மக்கள் புரட்சியின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க அமெரிக்கா முயல்கிறது எல்லாவிதமான எதிர்ப்பு புரட்சிக் கும்பல்களுக்கும் நவீன ஆயுதங்களைச் சப்ளை செய்வது உள் பட சகல உதவிகளையும் வாஷிங்டன் அளிக்கிறது.

இந்த நாடுகள் அனைத்தும் கூட்டுச்சேரா இயக்க உறுப்பினர்கள், அவை செய்யும் 'குற்றம்' தங்கள் விருப்பம்போல் வாழ நினைப்பதும், அமெரிக்க ஆணவக் கட்டளைக்குப் பணிய மறுப்பதும் தான். வன்முறை, ஆணவக் கட்டளை, பயங்கர நடவடிக்கைகள், ஆக்கிரமிப்பு முதலியவை அமெரிக்கக் கொள்கையின் இயல்பாகவும், மாஜூலான விஷயமாகவும் ஆகி வருகின்றன என்பதை லிபியாவுக்கெதிராக நடத்தப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு நிரூபிக்கிறது. இதற்கு 'நவீன உலகாதிக்கம்' அல்லது 'ரீகன் சித்தாந்தம்' அல்லது வேறு என்ன பெயர் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும், அதன் உட்கருத்து மாறவில்லை. அது சுதந்திர அரசரிமை நாடுகளை, அமெரிக்காவின் அடிப்படை நலன்கள் எனப்படுவனவற்றிற்காக அதன் (அமெரிக்காவின்) கொள்கையைப் பின்பற்றும்படி செய்வதாகும்.

ராணுவ ரீதியாக மிகவும் முக்கியமானது என அமெரிக்காவால் கருதப்படும் பிரதேசத்தில் அமெரிக்காவின் இந்த 'நலன்களுக்கு' முற்றிலும் மாறுபட்ட கொள்கையை லிபியா பின்பற்றுவதால் லிபியா ஜமாஹிரியா மீது விமானத்தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது.

லிபியாவில் இருந்த ஏகாதிபத்தியக் கட்டுப்பாட்டையும் லிபியா புரட்சி ஒழித்துக் கட்டியதை ஏகாதிபத்தியம் மறக்கவில்லை. லிபியாவை 'அடக்கியதன்' மூலம் அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் சுதந்திரமான, ஏகாதிபத்திய — எதிர்ப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் மற்ற வளர்முக நாடுகளுக்குப் 'பாடம் கற்பிக்க' அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் முயல்கிறது.

லிபியா ஆக்கிரமிப்புச் செயலில் பட்டவர்த்தமாக வெளிப்படும் 'நவீன உலகாதிக்கக் கொள்கை'யின் நோக்கம், தேசிய விடுதலை இயக்கங்களை நசுக்கி, அவற்றைப் பின்னுக்குத் தள்ளுவதேயாகும். இந்தக் கொள்கையானது, மக்கள் சுதந்திரத்திற்கும், அமைதிக்கும் அச்சுறுத்தலாகும். சோவியத் யூனியனும், சோஷலிச சமுதாய நாடுகளும் கூட்டுச்சேரா நாடுகளும், உலகெங்கும் உள்ள நல்லெண்ணம் டடைத்த மக்களும் இந்தக் கொள்கையை ஒரு மனதாகக் கண்டிக்கின்றனர்.

தாசூர் நூல்கள்

60 லட்சம்

ரவீந்திர நாத தாசூரின் பெயர், சோவியத் நாட்டில் மிகப் பிரபலமானது. 1917 அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு, சோவியத் யூனியனில் தாசூரின் கதைகள் மற்றும் நாவல்கள், 23 மொழிகளில், 163 தடவைகளில் மொத்தம் 60 லட்சம் பிரதிகள் வெளியிடப் ப்பற்றின.

தாசூரின் 135-வது பிறந்த நாள் விழாவைக் கொண்டாடச் சோவியத் மக்கள் ஏற்பாடு செய்து வருகின்றனர்

மே 1'-ல் 'சகோல்னிக்' பூங்காவில் இவ்விழாவைக் கொண்டாடச் சோவியத் — இந்திய நட்புறவு விழாவாக அது திகழும். அவ்வயயம் பல அரங்குகளில் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளும், இசை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும்; ஃவிஞர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் மற்றும் இசைவாணர்கள் இவற்றில் பங்கேற்பர். 'மாபெரும் இந்திய நாட்டின் மகத்தான புதல்வன்' என்ற இலக்கிய நிகழ்ச்சி, பிரதான அரங்கில் நடைபெறும். தாசூரின் வாழ்க்கை மற்றும் இலக்கியப் பணிகள் குறித்து, பிரபல சோவியத் இந்திய இயலாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் பேசுவர்; மாஸ்கோ நாடக மன்றக் கலைஞர்கள், அவரது படைப்புக்கள் சிலவற்றை அரங்கேற்றுவர்; இசைவாணர்கள் அவரது பாடல்களைப் பாடுவர்.

இவ்விழாவில் ஒரு மாபெரும் ரஷ்ய, இந்திய இசைக் கச்சேரி நடைபெறும். அதில் ரஷ்ய, இந்தியப் பாடகர்கள் பங்கேற்பர். இந்திய, ரஷ்ய இசைக் கருவிகளை இசைவாணர்கள் இசைப்பர்.

மீண்டும் ஒளிராத
ஒன்று

— அன்பு ஜவஹர்ஷா

இருள் மேகங்கள்
சூழ்ந்தே வருகின்ற
கரு வானத்தில்...
களங்கமிலா ஒளியான
நம்பிக்கை நட்சத்திரமே
மறைந்தா போனாய்?

ஆயுள் பாதியிலும்
கொள்கைப் பற்றும்,
சத்திய வேட்கையும்,
மனித நேயமும்
பளிச்சிடத்தானே
பவனி வந்தாய்.

எரியும் பிரச்சனைக்கு
நீ மட்டுமே...
சரியான திசையில்
குளிர்மை தந்தாய்.

தூரம் கேதுக்கள்
வால் வெள்ளிகள்
எரி நட்சத்திரங்கள்
மத்தியில் நீ
தனியே நின்று
சரித்திரம் அமைத்தாய்.

இதெல்லாம்
விபத்துக்களுக்கு
என்ன...
விளங்கவா போகிறது?

அது...
குத்திக் கிழித்தது
உன்னையா? !
இல்லை.

எங்கள் இதயத்தையே,

சுமத்தல்

— மேமன் கவி

அலையாய் எழுந்து இதயம்
தொடு மனுஷா!
சக மனுஷனின் பிணம்
உனக்கான ஆகாரமா?

பின் ஏன் —
மூச்சில் விஷம் தூவி
விரலில் நகமாய் ஆயுதம்
வளர்ந்து,
குருதித் தாகம் உனக்கு?

நிஜம் கலந்த
நல்லவை சுமத்தல்
தற்காலிகச் சிலுவை தானே!

சுமத்தலுக்கான —
புஜம் இருதயத்தி விருந்து
ஒரு கஜம் தூரம்தானே!

பின் —
சுமத்தல் கஷ்டமல்லவே!

கனவுப் படலையடியில்
நிர்வாணம் வரவழைக்கத்
தெரிந்த உனக்கு
உன்னதம் மட்டும்
வரவழைக்கும்
ஒளடதம் தெரியாமல்
போனதேன்?

இது —
வக்கிரமா?
ஆக்கிரமமா?

எழு மனுஷா
வானத்தின் தாகதவம்
உன் கரத்திற் காகத்தான்!

 மலலகைப்பாதகல்

அட்டைப்பட ஒவியங்கள்
வெளியீட்டு விழா

— 'பேன'

கூடந்த 07-06-86 சனிக்கிழமை நல்லூர் இந்து விடுதி
மண்டபம் பெரு விழாக்கோலம் பூண்டது. மணக்கும் மல்லிகையின்
முதலாவது பிரசுர வெளியீடாக அதன் அட்டைகளை அலங்கரித்த
33 பேன மன்னர்களின் குறிப்புகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலான
'அட்டைப்பட ஒவியங்கள்' நூலின் வெளியீட்டு விழா டாக்டர்
எம். கே. முருகானந்தனின் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. மல்லிகை
யின் அபிமானிகள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் என்று மண்டபம்
நிரம்பி வழிந்தது முதல் தடவையாக இவ்வளவு திரளான சனக்
கூட்டத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்தமை
குறிப்பிடத்தக்கது.

டாக்டர் முருகானந்தனின் அழைப்பை ஏற்று வண. பிதா
நேசநாயகம் அடிகள் தமது ஆசிரியரையுடன் மங்கல விளக்கினை
ஏற்றும் வைபவத்தைத் தொடக்கி வைக்க, ரெவிசுனோப் அதிபர்
திரு. ம. சிவராசா, கவிஞர் இ. முருகையன், யாழ். மாநகர
ஆணையாளர் திரு. வி. கே. சிவஞானம் ஆகியோர் தொடர்ந்து
மங்கல விளக்கினை ஏற்றினர்.

திரு. முருகானந்தன் தலைமையுரையின் போது, 'சுமார் 22
ஆண்டுகளின் முன் கன்றாக இருந்த மல்லிகை இன்று செடியாகி,
மரமாகி வளர்ந்து, நூல்களை வெளியிடும் அளவிற்கு வளர்ச்சி
பெற்றுள்ளது. உலகின் சகல விதமான இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்
கும் பொருளாதாரக் கஷ்டம் இருப்பது இயல்பு. ஜீவா வியாபார
லாபம் கருதாமல் கலா லாபம் கருதிப் பாடுபடுபவர். மல்லிகையை
ஆரம்ப வாசகர் முதல் பேராசிரியர்கள் வரை படிக்கிறார்கள்.
அட்டைப்படங்களில் பழைய எழுத்தாளர்களைப் பற்றி அறிய
முடியும். எழுத்தாளர்கள் வாழும்போதே மரியாதை கொடுக்க
வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்போது இத்தகைய நூல்
வெளி வருவது பொருத்தமானதே. கலாசார விழிப்புள்ள காலம்
இது. இலக்கியம் வளரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர்
கள் ஒருவரை ஒருவர் தூற்றுவது விசனிக்கத்தக்கது. சினிமாச்
செய்திகளுக்கும் சினிமாக் கிசுகிசுக்களுக்கும் இன்று யாழ்ப்பாணப்

பத்திரிகைகளில் இடமில்லாதது போன்று, இலக்கியக் கிசுகிசுக்களுக்கும் பத்திரிகைகளில் இடமளிக்கக் கூடாது. இதனால் எமது இலக்கியப் பாரம்பரியமும் மதிப்பும் காப்பாற்றப்படும்' என்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து மல்லிகையின் அச்சுக்கோப்பாளர் திரு. கா. சந்திரசேகரத்திற்கு திரு. பா. இரத்தினஸபாபதி ஐயரும், திரு. ச. முத்துக்குமாருக்கு கலாநிதி சபா. ஜெயராசாவும் மலர் மாலைகளை அணிந்து கௌரவித்தனர். மல்லிகைக்கு விசுவாசமாக உழைக்கும் இவ்விரு உழைப்பாளிகளும் கௌரவிக்கப்பட்டமை வேறு எந்த இலக்கிய ஆசிரியர்களும் செய்யாத வகையில் மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க ஒன்று எனலாம்.

பேராசிரியர் கா. கிவத்தம்பி வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்துகையில் '1965-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மல்லிகை இன்று தனக்கெனப் பிரசுர நிலையத்தை ஆரம்பிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மல்லிகை இன்று தானே பல சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளாகி வருகிறது. மல்லிகையில் இதுவரை வெளிவந்த பல்வேறு கருத்துக்களும் போராட்டங்களும் குறிப்பிடத் தக்கவை. மல்லிகை முற்போக்கு இலக்கிய வட்டக் குழுக்களின் ஒரு கருத்து நிலை வெளிப்பாடாக இருந்து வருகிறது. சில குறைபாடு இருப்பினும் முற்போக்கு இயக்கம் முழுவதற்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. மல்லிகையில் எழுதப்படும் மாக்கியம் உண்மையான மாக்கியம் அல்ல என்ற குற்றச்சாட்டும் இருக்கிறது. மாக்கியவாதியின் நோக்கில் முழு வாழ்க்கையும் அடங்கும். சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், பண்பாடு அனைத்தும் இதில் உண்டு. கவிதை நாடகம் பற்றி முருகையனும், க. நா. சு. பற்றி கைகாசபதியும் நாடகம் பற்றிய அண்மைக்காலமாக வெளிவந்த சர்ச்சைகளும் மற்றும் முற்போக்கு இயக்கக் கோட்பாடுகள் பற்றி, பல்கலைக் கழக விமர்சனம் பற்றியெல்லாம் வெளிவந்த கட்டுரைகள் ஈழத்து இலக்கியத்தின் காதிரமன வளர்ச்சியின் கனத்தக்கான சிறியீடாக 'மல்லிகை' தொழிற்படுகின்றதைக் காட்டுகிறது. மல்லிகையில் வந்தவற்றைப் பிரசுரிப்பதே ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகி விட்டது. மல்லிகையின் சாரம் அதன் அட்டையில் இல்லை. அதன் உள்ளே இலக்கிய மணத்தில் ஊறிப்போய் இருக்கிறது. இந்தக் குழந்தையைவிட நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தரும்படி ஜீவாவை நான் கேட்கவில்லை ஆனால் இதுபோன்ற இன்னும் பல நல்ல குழந்தைகள் ஜீவாவின் கருவில் இருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மைல் கல்களாக விளங்கும் டானியல், ஜீவா போன்றவர்கள் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும்' என்றார்.

'அட்டைப்பட ஓவியங்கள்' நூலின் முதலாவது பிரதியை திரு. மனோசரபுபன் டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தனிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டார்.

அறிமுகவுரை நிகழ்த்திய டாக்டர் நந்தி பேசுகையில், 'நான் உட்படப் பலர் இந்நூலின் கதாநாயகர்களாக இருக்கிறோம். மல்லிகையில் வருகிறதெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்குரியவை ஆகிவிடுமா என்றுசில பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கேட்கிறார்கள்! உண்மையில் பல்கலைக்கழகம் மல்லிகையையும் அதன் எழுத்தாளர்களையும் உரிய

இடம் கொடுத்து மதிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகம் இருப்பதன் உண்மைப் பயனை அடைய முடியும். பேராசிரியர்கள் இதனைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்' என்றார்.

திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் (புதுமைப் பிரியை) பேசுகையில் 'எழுதும் களங்கள் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில் பிரசுரங்கள் பெருகவில்லை. செயலற்றுப் போயுள்ள எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தைத் திரும்பவும் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும். புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் சமகால நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் எழுத வேண்டும்' என்றார்.

திரு. செங்கை ஆழியான் பேசுகையில், 'ஜீவாவின் கோட்பாடுகளுக்கும் எனது இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கும் இடையே நீண்ட இடைவெளி உண்டு. ஆனாலும் மாறுபட்டவர்களின் கருத்துக்களையும் பிரசுரிக்கும் சமநிலைப் பத்திரிகை ஆசிரியராக ஜீவா இருக்கிறார். இந்நூலில் சிலகுறைபாடுகளை அவதானித்தேன். அறிமுகஞ்செய்யப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் ஆளுமைகள் பற்றிய முழுமையான கருத்துக்கள் இடம் பெறவில்லை. இலங்கையர்கோன் நாடக ஆசிரியராக மட்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். வரதரையும், சொக்கையையும் பற்றி 100 பக்கங்களுக்கு விமர்சிக்கலாம். ஆனால் இங்கு ஒன்றரைப் பக்கத்தில் முழு விபரங்களின் கருக்கம்கூட எழுதப்படவில்லை. மார்ட்டின் விக்கிரசிங்ஹு பற்றிய கே. ஜி. அமரதாசாவின் கட்டுரையும், கா. கிவத்தம்பியின் கட்டுரையும் திருப்திகரமாக உள்ளன. மேலும் நூலில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கதாநாயகர்கள் கால ஒழுங்கிலா அல்லது இலக்கியச் சொல்நெறி ஒழுங்குக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலா ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது தெரியவில்லை. முற்போக்கு அணிசாராத 22 பேர் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது. எனினும் ஜீவா நூலை அச்சிட முன்னர் மீள்பரிசீலனை செய்திருக்கலாம்' என்றார்.

திரு. டொமினிக் ஜீவா பதிலுரை வழங்குகையில், செங்கை ஆழியான் கிளப்பிய பல பிரச்சினைகளுக்கு விடையளிக்கும் விதத்தில் தமக்கேயுரிய சிம்ம கர்ஜனையுடன் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

'குறைபாடுகளில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை இதுவரை 100-க்கு மேற்பட்ட எழுத்தாளர்களையும் புத்தி ஜீவிசனையும் அட்டையில் போட்டுக் கௌரவித்தது மல்லிகை ஒன்று தான். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வெவ்வேறு எழுத்தாளர்கள் சந்தித்து எழுதிய விடயங்களை நான் எப்படி மாற்றியமைக்க முடியும்? மேலும் இவை ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்குத் தகவல்களுக்காக மல்லிகையில் வந்தவாறே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இல்லாத விபரங்களை அவர்களே தேடிக்கண்டுகொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் முழுமையாகக் கொடுக்கும் அளவிற்குச் சுகமான இலக்கியத் தொண்டு செய்ய நான் தயாராக இல்லை இன்று யாழ். நூலகம், நயினாழித் தேர், சந்திதித் தேர் என்பன எரிக்கப்பட்டு இந்த மண்ணின் கலாச்சாரம் பூண்டோடு நசுக்கப்படுகிறது. நான் பேசுவதைத் திருக்கும் போராணி, நான் மல்லிகைக்காக உழைத்துக் கொண்டிருக்கையில் என்மீது 'ஷெல்' விழுந்து நான் எரிந்து

சாகவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவன். மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் இலட்சியம் எனக்கும் உண்டு. நான் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியாக இருந்து நான் நம்பின சர்வதேச இலட்சியத்தினால் இன்று இவ்வளவு தூரம் முன்னேறியுள்ளேன். எங்கள் சர்வதேசக் கொள்கைதான் டானியல் என் போன்றவர்களை உருவாக்கியது. எம்மைத் தெரிந்தவர்கள் இன்று மாக்கியத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்கிறார்கள். இங்கு நான் பிரசுரிக்கும் புத்தகங்கள் சில மாதங்களில் தமிழ் நாட்டிலும் வெளிவரும். நான் மனிதர்களை நேசிக்கும் மனித மதத்தைச் சேர்ந்தவன். இந்த நூல் வெளியீட்டிலும், வேறு உதவிகளாயும் எனக்குக் கிடைக்கும் காசு நிச்சயமாக அடுத்த நூல் வெளியீட்டிற்கு உதவும். தெருவில் பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்தாலும் மல்லிகைக்கொன்று வரும் பணத்தில் ஒரு சதமேனும் எடுக்கமாட்டேன்'. என்றார்.

இறுதியாக பூபாலிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் திரு ஸ்ரீதர்சிங் நன்றியுரை கூறினார். 'ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களை இன்று ஆர்வத்துடனும் அதிக அளவிலும் விற்பனை செய்து ஆதரிக்கும் இவர் நன்றி சொல்வதன் மூலம் எழுத்தாளர்களுடன் கலந்து கொண்டமை சாலவும் பொருத்தமானதாகும் பரபரப்பான பாதுகாப்பற்ற சூழலிலும் இந்த மாலைப் பொழுது இனிமையும் பயனும் மிக்க ஒன்றாகக் கழிந்தது. ஓவியர் வி. கே யின் அழகான ஓவியத்துடன் 'ஸ்தீதோ பிறிண்ட்' செய்யப்பட்ட கவர்ச்சியான நூலான 'அட்டைப்பட ஓவியங்கள்' விழாவிற்கு வந்த அனைவரது கரங்களை யும் அலங்கரித்தமையைக் காணமுடிந்தது. நீண்ட காலம் சந்திக்காத பல பழைய முகங்களையும் பார்த்துப் பேச முடிந்தது. பிரமாண்டமான இந்த விழாவை ஏற்பாடு செய்த ஜீவாவிற்கு இலக்கியப் பாராட்டுக்கள்.

அனைவருக்கும் நன்றி

எனது அழைப்பை ஏற்று மல்லிகைப் பந்தல் முதல் வெளியீடான 'அட்டைப்பட ஓவியங்கள்' வெளியீட்டு விழா விற்கு வருகை தந்து எனது இலக்கிய உழைப்பைக் கௌரவித்து மதித்துப் போற்றிய சகலருக்கும் எனது தனிப்பட்ட நன்றியையும் மல்லிகையின் ஆழ்ந்த விசுவாசத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த நன்றி விசுவாசம் என்றென்றும் இந்த மண்ணில் நிலைத்திருக்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

அழிவுகளுக்கு மத்தியிலும் இடைவிடாத ஆக்கம் செழித்து வளர எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து பாடுபடுவேன் என உறுதி கூறுகின்றேன்.

— டொமினிக் ஜீவா

களத்துக்கு வராத கண்ணன் சரத்!

— 'மாலிகா'

மரணங்கள் நிச்சயிக்கப் பட்டவையே;

தேதி மட்டும் தெரியாது
மரணங்கள் ஜீரணிக்கப்பட வேண்டியவை யென்றால்
சில மரணங்கள் மன்னிக்கப்படக் கூடியவையுமல்ல.

அவற்றி லொன்றுதான்
'சரத்'! உனது மரணம்.

தமிழர் வாழ்வு,

தமிழர் வளங்கள்,

தமிழர் நிலங்கள், எல்லாம் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

வடக்கிலும் — கிழக்கிலும்

வீசும் காற்றிலும் 'பிணவாடை'

எங்கள் இளைஞர்கள்

காற்றைச் சுத்திகரிக்கும் பணியில் முன்னேறுகின்றனர்;

இந்த வேளையில் உனக்கும் மரணமா?

இதைத்தான் மன்னிக்க முடியவில்லை.

'சரத் முத்தெட்டு வசம்'!

ஊ... பலர்கள் கூடிய சபையில் வேதம் சொன்னவன்;

அம்மணமாக நின்றவர்கள் மத்தியில் ஆடை கட்டியவன்.

அமாவாசை இருட்டின் நடுவிலே ஒரு தனி வெள்ளி.

சரத்!

மார்க்ஸ்சையும் — லெனினையும்

வீதிக்கு வீதி விலை கூறி விற்பனவல்ல.....

சமதர்மத் தத்துவத்தை விற்க

சந்தையில் நின்ற தரகனல்ல.....

மனித நேசிப்புக்கு

இனங்களும், மதங்களும், இடைஞ்சலல்ல,

சரத்! என்ற மனிதன் சாட்சி.

தர்மத்துக்கும் அதர்மத்துக்கும்

வடக்கிலும் — கிழக்கிலும்

ஒரு குருஷேத்திரம் நடக்கிறது.

நீ களத்துக்கு வராத கண்ணன்;

பழைய பாசத்தால் எங்கள் காண்டிபம் நழுவும்போது

நீ கிதை உரைத்த மாயவன்.

எங்கள் புழுதித் தெருக்களில் நடக்காமலே

உனது பயணத்தை முடித்திருக்கலாம்,

உன்போன்ற சிலரால்தான்

இன்னும் 'மாவலி' வற்றவில்லைப் போலும்.

1986 நடுப் பகுதியிலும்

ஒரு சிங்களவனின் இறப்புக்கு

யாழ்ப்பாணத்திலும் கறுப்புக் கொடியா?

அது உனக்கன்றி வேறு யாருக்கு?

தெற்கில் இன்னும் ஈரம் உணவிரல்லை யென

நீ தனிமனிதனாக நிரூபித்தாய்.

வடக்கும் அப்படியொன்றும் பாலைவனமல்ல என
நாங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகக் காட்டியுள்ளோம்.
இந்த மண்ணை உண்ணப்போல் நாங்களும் நேசித்தோம்
ஆனால்
அகரப்படைகளின் ஆட்சி நடக்கிறது.
அள்ளி விழுங்கிய அள்ளை மண்ணதே
கொள்ளை போகுதே
நீயும் கொள்ளைக் கெதிராகக் குரல் கொடுத்தாய்.
ஆனால் முடியவில்லையே.
உனது சாம்பல் மேட்டில்
பூக்கள் மலருமா?
அல்லது ...
கோரை புற்களால் சாம்பல் மறையுமா?
பூக்களையே எதிர்பார்க்கின்றோம்
வணக்கம் சகோதரா!
சென்று வருக: ஆயுபோவன்.

என் னி. பி. ஏச். வெளியீடு

உங்கள் நூலாம் நூலிலிருந்து

‘உரையெழுதிப் பயன்
சொல்லி உழன்ற தமிழ் இலக்கி
யத்துள் புதிய அணுகுமுறை
யொன்றைப் புகுத்தி வைத்த
பேராசான்’ அறிவர் கைலாசபதி
நினைவுக் கட்டுரைகள் பதினெண்
றும், கவிதையொன்றும் இடம்
பெறும் தொகுப்பு இது.

ஐம்பது வயது நிரம்பு முன்
கைலாசபதி மறைந்தார். அவர்
பிறந்தது 1933-ஆம் ஆண்டு
ஏப்ரல் திங்கள் 5-ஆம் நாள்.
மறைந்தது 1982-ஆம் ஆண்டு
டிசம்பர் திங்கள் 6-ஆம் நாள்.

அவருக்குத் தமிழ் கற்பித்த
பேராசிரியர் ச. வித்யானந்தன்
முதல், அவர் சார்நகிருந்த இலக்
கிய இயக்கத்துடனணைந்து பங்கு
பெற்ற தோழர்கள் மட்டுமல்லா
மல், அப்பாற்பட்டு எதிர் முனையில்த்
நின்ற எழுத்தாளர்கள்
ஈராகச் சூட்டிய புகழ்மாலைகள்
தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்தி
ரிக்க உலகத்தில் புத்துணர்வை
யும் புது நோக்கையும் புகுத்திய
கைலாசபதி தமிழிலக்கிய உல
கில் புது ஆராய்ச்சி நெறி முறை
களையும் புகுத்தினார். ஒப்பிலக்கி

யம், சமூகவியல் நேரக்கு ஆகிய
வற்றுக்குக் கைலாசபதி
முன்னோடி.

இலங்கைத் தமிழிலக்கியப்
போக்குகளை வரையறுத்து, வழி
காட்டி முன்னின்றார். இலங்கைத்
தமிழ் முற்போக்கு எழுத்தாளர்
சங்கம் நன்முறையில் இயங்குவ
தற்கு அரும் பணியாற்றினார்.

மார்க்சிய - லெனினிய வர
லாற்றியல் பொருள் முதல்
வாதக் கருத்தை மனமற ஏற்று
ஒழுகி நூல் பல இயற்றியவர்.

இத்தகைய பேரறிஞரை
வியந்து நல்ல பல சீரிய கருத்துக்
களை எதிர்பார்த்திருந்தபோது
திடுமென மறைந்து தமிழர்
உள்ளங்களில் வேதனையை
நிரப்பிச் சென்று விட்டார்.

தமிழாராய்ச்சியின் கொடு
முடியாக இலங்கிய கைலாசபதி
பற்றிய நினைவுக் குறிப்புகளைத்
தொகுத்து வழங்கிய டொமினிக்
ஜீவா பாராட்டுதலுக்குரியவர்.

பேராசிரியர் கைலாசபதியின்
கட்டுரைகள் சிலவற்றைத்
தொகுப்புகளாக வருங்காலத்தில்
நியூ செஞ்சுரி வெளியீட்டகம்
வெளியிடும்.

வன்முறையும் கூட்டுச் சேரா இயக்கமும்

— ஈ. ரியசப்த்சேவ்

கூட்டுச்சேரா இயக்க இணைப்புக் குழுவின் பிரதிநிதிகள் விபியா
தலைநகருக்கு விஜயம் செய்ததானது, சுமார் 10 நாடுகளின் சார்
பில் விபியா ஆட்சியுடன் விடுதலை பெற்ற நாடுகளது ஒருமைப்
பாட்டின் வெளிப்பாடாகும். வாஷிங்டனின் விபியா — எதிர்ப்பு
வெறியானது, வளர்முக நாடுகள் முழுவதன் விஷயத்திலும் அமெ
ரிக்கா பின்பற்றும் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பே. பொருளாதாரத்
தடைகள், அரசியல் நிர்ப்பந்தம், ராணுவ பலத்தை நேரடியாகப்
பயன்படுத்துவது முதலியவை இந்தக் கொள்கையின் பகுதிகள்.

‘புதிய உலகாதிக்க வாதம் என்ற இன்றைய அமெரிக்கக்
கொள்கையின் அபாயகரமான விளைவுகளைக் கூட்டுச்சேரா நாடுக
ளின் தலைவர்கள் உணர்ந்து உள்ளனர்’ என்று விபியா தலைவர்க
ளில் ஒருவரான மேஜர் ஜெல்லுட், வெளிநாட்டுப் பத்திரிகை நிரு
பர்களின் கூட்டத்தில் பேசுகையில் கூறினார். ராணுவ பலத்தின் மூலம்
விபியாவைப் பணியவைக்க முயல்வது, புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற
எல்லா நாடுகளின் சுதந்திரத்திலும் தலையிடுவதாகும். சிறு நாடுக
ளின் உதாரணத்தின் மூலம் இதைத் தெளிவாக அறியலாம்.
கிரெனெடாவை அவை மறந்து விடவில்லை. இஸ்ரேலிய ஆக்கிர
மிப்பை லெபனான் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வதற்காக, ‘பன்னாட்
டுப்படை’ என்ற போர்வையில் ரீகன் நிர்வாகம், அந்நாட்டின் மீது
அவகாரகனமான நிபந்தனைகளை விதித்தது.

வாஷிங்டனின் மோதல் நிலைக் கொள்கைகளினால் மத்திய கிழக்
குக்கு ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தை அரபுராஜியத் தலைவர்களும் அர
சியல் தலைவர்களும் பத்திரிகைகள் மூலம் எடுத்துக் காட்டி வருகின்ற
னர். நாடுகளுக்கிடையே பிளவு ஏற்படுத்தி, அவற்றை ஒன்றோடு
ஒன்று மோதவிடும் காலனியாதிக்க காலப் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியோடு
இது நின்றுவிடவில்லை. கூட்டுச்சேரா நாடுகளுக்கிடையே ஆயுதப்
போட்டியைக் கிளப்பிவிட்டு, ஏற்கெனவே வெளிநாட்டுக் கடன்சுமை
யைத் தாங்கமுடியாமல் தவிக்கும் அந்த நாடுகள், தங்கள் சொற்ப
வருமானத்தை அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கெல்லாம் யுத்தங்களுக்காகச்
செலவிடும்படி செய்யும் ரீகன் நிர்வாகத்தின் அதிகார—அரசியலில்
தான் அபாயம் அடங்கியுள்ளது.

இந்தக் கொள்கை ஒழுக்கமற்றது என்பதை விபியர்கள் அறிந்
துள்ளனர். வியத்தாம், லெபனான், கிரெனடா, நிகரகுவா, ஆப்
கானிஸ்தான் முதலிய மற்றும் பல நாடுகளைப்போல் விபியாவும்,
அமெரிக்கப் படையின் ஆணவத்தை அனுபவித்து விட்டது. திரிப்
போலி கற்றுக்கொண்ட முக்கியமான பாடம் என்னவெனில், ஒரு
நாட்டின் பலம், அந்நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும்
என்ற விருப்பத்தில் மட்டும் இல்லை என்பதாகும். சர்வதேச ஒருமைப்
பாடு கிடைக்கிறதென்ற உணர்வின்மூலம் விடுதலை பெற்ற பல நாடு
களின் தீவிர, சர்வமாத் ஒத்துழைப்பு விபியாவுக்குக் கிடைப்பதன்
மூலம் இந்தப் பலம் பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது.

61 ண்கோண் வடிவில் ஓரெப்பன் நிலத்தில் ஒரு குடியில் சாங்கோபாங்கமாய்ச் சப்ற வாரியார் சாயி செய்து பூங்கா சூழ்வரப் புதுப்பது விடலைகள் புடைசூழ, தேங்காய் உடைத்தவர் திருவிளக்கேற்றியே கோயில் செய்தார்.

மறவன்புலவிலே மாடுகள் ஓறணை பூட்டி வண்டில் எருவினை ஏற்றியே இழுத்துப் படித்த பின் திரும்புகையில் புழுதிகள் பறித்தவர் நடைநடையாகவே நிரவிய பின் மாங்காய் வடிவிலே மணல் தறை ஆனது கோயில் நிலம்

ஊரவர் காவலை உறுதிப்படுத்திடும் பான்மையினால் உழைப்பவர் காசுகள் அபிவிருத்திக்கென உதவியதால், கோயில் திருப்பணி கற்பணி ஆகிட நேர் எழுந்து வாளை நிறைத்தது, விடலைகள் ஆடினர் வீறு கொண்டு.

வாகனம் ஒன்று இரண்டென வந்தவை பெருகிடவே வாகன சாலைகள் பற்பல கட்டிய காரத்தால் சிங்கம், புலியுடன் சின்ன எலி முதல் மயில்கள் என வண்ணக் குதிரையும், அன்மும், ஆடும், நாசுமுமாம்.

சூரன், சிங்கன், தாரகன், கஜமுகன் பூத கணம், யாளிகள், குதிரைகள், எருதுகள் பற்பல 'சைசு'களில் கோயில் அடங்கலும் குருக்களும் போய்வர முடியாமல், காராம் பசுவுடன் கனரக வாகனம் செய்துவந்தார்,

வாகனம் மெத்திட வாலில்' பூசவும் நேரமின்றி வாறவர் போறவர் விழுந்து கும்பிடவே இடமுமின்றி தூசு படிந்தது தூண்கள் மறைந்தன ஓட்டறையில் பூசிய 'பெயின்றுகள்' பொருக்கு வெடித்தன பூச்சழிந்தது.

வாகனம் போய்வர வாறவர் போறவர் நடமாட கூடிய விடலைகள் கும்மாளத்தொடு களியாட சோலைகள், வீதிகள் சுகநலம் கண்டிட வேணுமென்றே வாரியார் எடுத்தொரு வல்லமை கூடிய தீர்மானம்;

கோயிலை முதலிலே இடிப்பது தான் என்று கூறிவிட்டார். வாசலும் அறைகளும் வாகன சாலையும் வேண்டாமாம் பூசையும் கூடொரு புதுமுறையாகவே நடத்துவாராம் தேவை இன்றைக்கொரு 'திறந்த கோயில்' எனத் தீர்த்துவிட்டார்.

பிடுங்கி அடுக்கிட, பெருந்தொகைக் காசுடன் ஆள் தேவை 'பெற்றேறல்' ஊற்றியே 'பொம்ஸ்'சும் அடித்திடவே போதும்என் வாகன காரர்கள் வழிபாடுகாரர்கள் வாயடைத்தார் [ரூர்]. விடலைகள் ஆடினர் வீரர்கள் தாம்என ஆர்ப்பரித்தார்.

கோபுரம் தேர்களும் காங்கை தணித்திடும் சேரினைகளும் நீறிடும் சாம்பலாய் நிலத்தினில் வீழ்ந்தன வாகனங்கள் மக்கு மழன்றிட மரவிறகாகியே பழைய பல சிக்கல் அறுந்தன சீரை இழந்தது கோயில் சரி,

நிதானம் தவறாத ஒரு நேர் கோட்டு வழிப் பயணி!

டொமினிக் ஜீவா

காலையில் குளித்துக் கொண்டு இருந்தேன்.

அப்பொழுதுதான் எனது மகன் தீலீ பன் இந்தத் தகவலை ரேடியோவில் கேட்டு வந்து சொன்னான்: 'உங்க சரத் கார் விபத்திலே செத்துப்போய் விட்டாராம். இப்பதான் சொன்னார்கள்!'

தொடர்ந்து குளிக்க இயலவில்லை. கிணற்றங்கட்டில் அப்படியே குந்தி இருந்து விட்டேன்.

ஒரு யாழ்ப்பாணத்துக் கவிஞன் குறிப்பிட்டது போல 'மரணங்கள் மலிந்து விட்ட பூமி இது' தினசரி சாவுகள்; மரண ஓலங்கள்; அவலங்கள்; திடீர் இழப்புக்கள்; சர்வ நாசங்கள் மலிந்து விட்ட இப் பிரதேசத்தில் இவைகள் அனைத்தையும் பார்த்து, கிரகித்து, மனம் நொந்துவாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மரணம் என்பதே பழகிப்போய் விட்ட ஒரு சங்கதியாகப் போய் விட்டது.

இருந்தும் தோழர் சரத் முதல் தெட்டுவேகம் இறந்து விட்டார் என்று மகன் சொன்னதும் அப்படியே மனமிடிந்து போய் விட்டேன். இந்தத் திடீர்ப் பிரிவு சொல்லொணாத சோகத்தை என்னுள் பிரவசிக்கச் செய்தது.

எதற்குமே கிறுங்காத மனவலிமை வாய்ந்தவன் நான். துயரத்தை, அவலத்தைக் கண்டு

துடை நடுங்கும் சுபாவம் எனக்கு என்றுமிருந்ததில்லை. எதையும் நேருக்கு நேராகச் சந்திப்பதில் பின் நிற்காதவன், நான்.

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் எனது தாயாரின் மறைவுதான் என்னை வாழ்க்கையில் ஒரு தடவை திக்கித் திணற வைத்த ஒரு சம்பவமாகும், அதுவும் வயோதிபம், மூப்பு என்ற காரணங்களால் ஏற்பட்ட இழப்பு இது தெரிந்தும் தவித்துப் போய்விட்டேன், அதற்குப் பின் நான் சோகத்தால் துவண்ட சம்பவம் தோழர் சரத்தின் இந்தத் திடீர் இழப்புத்தான்.

இந்த அகால மரணம் என்னை ரொம்பவும் பாதிக்கச் செய்து விட்டது. அதன் தாக்கத்தை அந்தக் கணமே நான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

பல தடவைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் தோழர் சரத்தைக் கண்டு உரையாடி இருக்கின்றேன்.

இனிமையாகப் பழகும் அந்த இளம் வயது அரசியல்லவாதி, அரசியல் வாதிக்கையுரிய எந்த விதமான 'பந்தா'க்களமில்லாமல் ஒரு நெருங்கிய நண்பனைப் போல, ஓர் உண்மையான தோழனைப் போலப் பேசிப் பழகுவார்.

கொழும்பு செல்லும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அனேசமாக அவரைச் சந்திப்பது வழக்கம்.

கடைசியாக இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் புதிய நகர மட்டத்தில் சந்தித்து உரையாடினேன்.

இனப் பிரச்சினை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து இனச் சங்காரமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசமெங்கும் வியாபித்திருந்த வேளை.

தோழர் சரத் பாராளுமன்றத்தில் இனப்பிரச்சினை பற்றிக் காரசாரமாக வாதித்து 'நமக்காக நியாயம் கேட்பதற்கும் ஒரு மனிதன் இருக்கிறான்! எனத் தமிழ் மக்களின் பெரும்பான்மை யோர் மனசை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் நான் அவரைச் சந்தித்தேன்.

விபரங்களைச் சாங்கோபாங்கமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்.

உணர்ச்சி வசப்பட்டு அவரது கரங்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு நான் சொன்னேன்: 'தோழர் சரத்! நீங்கள் கலவான எம்.பி. மட்டுமல்ல, முழுத் தமிழ் மக்களுடையவும் பிரதிநிதி நீங்கள், அப்படித்தான் தமிழ் மக்கள் எல்லாரும் சந்திக்கக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!' என்றேன்.

குழந்தையைப் போல, அவர் 'ஓ-ஹோ-ஹே'வெனப் பெருங்குரலெடுத்துச் சிரித்தார். 'அப்படியா?' என்றார். பின்னர் நேசமான முறையில் என்னுடைய தோழைத் தட்டியபடி 'இங்கு உள்ள சிங்கள மக்களையிருந்தாலும் சரி, அங்குள்ள எனது தமிழ்ச் சகோதரர்களையிருந்தாலும் சரி, என்னை ஒரு கூட்டுக்குள் அடைக்கக் கூடாது. அது பெருந்தவறு. ஒடுக்கப்பட்ட, உரிமை மறுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட மக்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் என்ன பாஷையைப் பேசினாலும் சரி நான் அவர்கள் பக்கந்

தான் நின்று நியாயம் பேச வேன்! — அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதுதான் என்னுடைய கொள்கை!'

நான் சொல்வது சரிதானா எனக் கேட்கும் முறையில் தலையை ஆட்டினார்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக இந்த மணியை நின்று நியாயக் குரல் கொடுத்துப் போராடிய அந்தச் சர்வதேசச் சிந்தனையாளன் இன்று நம்மிடையே இல்லை.

மிக நுணுக்கமாக ஒன்றை அவதானிக்க வேண்டும். தமிழ்த் தலைவர்கள் எனச் சொல்லப்பட்டவர்கள் தங்களைப் பின்பற்றும் மக்களுக்காகவும், சிங்களப் பெருந் தலைவர்கள் தாம் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் மக்களுக்காகவும் எதிரும்—புதிருமாகக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நெருக்கடியான இன உணர்ச்சி கொழுந்த விட்டெரியும் காலகட்டத்தில் சகல மக்களுக்காகவும்—குறிப்பாக உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக— குரல் கொடுத்த ஒரேயொரு தேசியத் தலைவன் சரத்தானார்.

ஒரு தேசியத் தலைவனுக்கு இருக்கக்கூடிய அத்தனை பண்புகளும் இலட்சணங்களும் பொருந்தியவராக அவர் கடைசிவரையிலிர்ந்து வந்தார்.

ஒரு இளம் தேசியத் தலைவனை இன்றுநாடு இழந்து தவிக்கின்றது.

பாராளுமன்றத்தில் ஒரேயொரு தனி மனிதனாக நின்று கொண்டு முழுநாட்டுக்காகவும்—மனித குலம் அனைத்துக்காகவும்—சிந்தித்துச் செயலாற்றியவர் அவர். யாருக்காகவும் விட்டுக் கொடுக்காமல் தான் கொண்ட கொள்கைக்காகக் கடைசிவரை வீடாப்பிடயாக உழைத் தவர்தோழர் சரத். மலுக் குலத்தை நேசித்த மாமனிதர் அவர்.

ஒரு மாமனிதனை இழந்து இன்று நாடு சோகத்தால் துவண்டு துடிக்கிறது தோழர்களை அவர் நேசித்த பாங்கு, நெஞ்சு நெகிழ வைக்கும் ஓர் உண்மை உணர்வாகும். அவர்களோடு அவர் பழகிய தன்மை நினைத்து மகிழத்தக்க ஒன்றாகும். அரசியல் எதிராளிகளுடன் கூட அவர் காரசாரமாக விவாதிப்பதுண்டு, ஆனால் என்றுமே அவர்களின் தனி மனித உணர்வுகளைப் புண்படுத்தியதில்லை. சரத்தை அவரது அரசியல் எதிரிகள் கூட மனசார நேசித்தனர்.

மதிக்கத்தக்க அற்புதமான தோழனொருவரை நண்பர்கள் இழந்து இன்று துக்கிக்கின்றனர்.

அவர் தோன்றிய குடும்பம் பிரபலமான நிலப் பிரபுத்துவக் குடும்பம். ஆனால் அவர் நிலமற்ற உரிமையற்ற உழைக்கும் மக்களின் தொண்டனாகவே கடைசிவரை உழைத்தார்; மரணித்தார்.

எங்குமே நடக்காத ஒரு அதிசயம் இன்று தமிழ் மண்ணில் நடைபெறுகின்றது. சகல அரசியல் கருத்துக் கொண்டவர்களும் பாமரப் பொது மக்களும் உழைப்பாளி வர்க்கமும் தமிழ் மண்ணில் இன்று அவரது ரூபக அஞ்சலிக் கூட்டங்களை நடத்துகின்றனர்; அப்படியான நினைவஞ்சலிக் கூட்டங்களில் பங்கு கொண்டு தமது சகோதரனுக்கு இறுதி மரியாதையைச் செலுத்துகின்றனர்.

தமிழ் மக்கள் இனவிரோதிகள் அல்ல என்பதை நிரூபிப்பதற்கு இது போதுமான காரணமாகும்.

தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை எவர் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு அந்த நியாயத்

தின் பக்கம் செம்மையாக நின்று குரல் கொடுக்கின்றார்களோ, அவர்களை மனசார நேசிப்பதில் தமிழ்ப் பெரு மக்கள் முன் நிற்பார்கள் என்பதற்குத் தோழர் சரத்த் சாட்சி.

இனவாதிகள் இரண்டு பக்கமும் எப்படித்தான் கூக்குரலிட்டாலும் தமிழ்ப் பொது மக்கள் இனவாதத்தின் பக்கம் சாய்ந்தவர்களல்ல நின்று நிதானமாகச் சிந்திக்கத் தெரிந்த மக்கள் பல கட்டங்களில் இனவாதிகளின் விஷக் கூக்குரல்களை நிராகரித்து முன்முண்டி.

இருந்தும் 1983 ஜூலைக்குப் பின்னர் தமிழ் மக்கள் சொல்லொணாத துன்ப, துயரங்களுக்கு ஆட்பட்டதின் பின்னர்தான் தமது பின் சந்ததியினரின் எதிர்கால சுபீட்ச வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு தமக்கென ஓர் ஆட்சியதிகாரம் வேண்டுமென முற்றுமுழுசாக நம்பினர்; செயல்பட்டனர்.

—இதைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு, இந்த நியாயக் கோரிக்கையின் அடிப்படையிலேயே 'பிரதேச கயாட்சி' என்ற தத்துவத்தைச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தெளிவாகக் கொண்டு சென்றவர்தான் நமது சரத் முத்தெட்டுவேகம்.

தெளிவான நேர்க்கோட்டில் சனையாது பயணம் செய்த அந்த மாமனிதன் இன்று மறைந்து விட்டார். அவர் பயணம் செய்த நேர்க்கோட்டுப் பாதை இன்றும் எம் முன் தெளிவாகத் துலங்குகின்றது.

அணு சக்திச் சாதன விபத்துக்களும் அணு ஆயுதங்கள் மூலம் பேரழிவும்

— எட்கார் செபொரோவ்

செர்னோபில்லில் ஏற்பட்ட விபத்தானது, உலகம் முழுவதையும் பாதிக்கும் அணு ஆயுத யுத்தத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பேரழிவு பற்றி மனித சமுதாயத்தை மீண்டும் சிந்திக்க வைத்துவிட்டது. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள அணு சக்தி மின் விசை உற்பத்தி நிலையங்களில் பல விபத்துக்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் அணு ஆயுத யுத்தத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பேரழிவு நிகழ்வதால் அது ஒரே ஒரு முறைதான் நிகழமுடியும். செர்னோபில்லில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இறந்தனர் என்ற செய்தி பொய். ஆனால் அணு ஆயுத யுத்தம் மூண்டால் உலகம் முழுவதிலும் கோடிக்கணக்கானவர்கள் மடிவார்கள் என்பதையாராலும் மறுக்க முடியாது.

அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு முதலில் நடத்தப்படும் தாக்குதலில் 45 கோடி பேர் மடிவார்கள். கதிரியக்கம், காயங்கள், மருத்துவ வசதி இன்மை முதலிய காரணங்களால் மற்றும் பல கோடிப் பேர் மடிவார்கள்.

அணு ஆயுத யுத்தத்தினால் விஞ்ஞானிகள் எதிர்பார்க்கும் பயங்கர விளைவுகளில் இவை ஒரு சிலவே. ஆனால் செர்னோபில் விபத்தின் மூலம் பிரசார ஆதாயங்கள் பெற விரும்பும் மேற்கத்திய நாடுகளின் தலைவர்கள் இந்த அபாயங்கள் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதில்லை. சிலர் நெவாடாவில் அணு ஆயுதச் சோதனைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் அதே சமயத்தில், செர்னோபில் விபத்துக்கு அங்கு பந்தோ பஸ்த்து ஏற்பாடுகளின் பற்றாக்குறையே காரணமென்று குற்றம் சாட்டுகின்றனர். வேறு சிலர், இந்த விபத்துப் பற்றிப் போதிய தகவல்கள் இல்லையென்று, கூறும் அதே சமயத்தில், 'நட்சத்திர யுத்த' திட்டமானது, முற்றிலும் தற்காப்புத் திட்டமே என்றும் சொல்கின்றனர்.

ரஷியருக்கு எதிராக அமெரிக்கா அணு ஆயுத யுத்தம் நடத்தினால், அது (அமெரிக்கா) வெற்றி பெற முடியுமென்று நம்பும் செல்வாக்கு உள்ள சக்திகள் அமெரிக்காவில் உள்ளன.

செர்னோபில் அணுசக்தி மின் விசை உற்பத்தி நிலையம் பற்றிப் புகார் கூறுவோருக்கு, அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அரசியல் ஆதாயம் கிடைக்காது. சோவியத் சமாதானப் பிரேரணைகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையில் ஏதாவது செய்வதைத் தவிர்ப்பதற்கான சாக்குப் போக்குகளைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள், தங்கள் உண்மையான சொரூபத்தை அவர்களே காட்டிக் கொள்ளும் காட்சியையும், அணு ஆயுதப் போட்டி நீடிக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்தப்படுவதையும் தான் நாட்காண்கிறோம்.

இளம் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. நேரிலும் கடித மூலமும் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட பல கேள்விகள் டேட் கிரீர்கள் அதை விடுத்து பலரும் அறியாத தக்கதாக—எனக்கு புதிய அறிவு பெறக்கூடியதாக—கேள்வினை எழுதி அனுப்பங்கள் பாஸ்ரம் கலந்துரையாடு ஒர் இலக்கியக் களமாக இப்பகுதியைப் பயன்படுத்துவதால் பல தகவல்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ள இயலும்.

தூண்டில்

● முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும், யாழ் இலக்கிய வட்டமும் இலக்கிய முயற்சிகளை நாடளாவிய ரீதியில் பன்முகப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக விழிப்புணர்வுடனும் ஆர்வத்துடனும் ஈடுபடுவதாக அறிகிறேன். தற்போது இவ்விரு சங்கங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன? காலப் போக்கில் இவ்விரு சங்கங்களும் ஒன்றிணையும் சாத்தியங்கள் உண்டா?

யாழ்ப்பாணம். செ. துரைசிங்கம்

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நாடு தழுவிய ரீதியில் இயங்கி வருவது. இலக்கிய வட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஒரு இலக்கியத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கி வருவது, இலக்கிய வட்டத்திற்கும் தனக்கென ஒரு

கொள்கை உண்டு வேற்றுமைகள் அதிகம் இல்லை. ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு ஆக்பூர்வமான முறையில் பங்களிப்புச் செய்வதே இவ்விரு சங்கங்களின் பிரதான நோக்கமாகும் இரண்டும் ஒன்றிணையத் தேவையில்லை. தத்தமது வழிகளில் இயங்கி வருவதே வருங்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியத் திசை வழிகாட்டுவதாக அமையும்.

● உயர் சமூகத்து ஆண்களை விட அச் சமூகத்துப் பெண் மணிகளுக்கே சாதி அகம்பாவ உணர்வு தலை தூக்கி நிற்கின்றதே, அது ஏன்?

மல்லாகம். கே. ரி. செல்வம்

அறியாமைதான் காரணம் வெளி உலகத்துடன் தொடர்பின்மை அடுத்த காரணம். தங்களிடம் சொல்லிக் கொள்ளாத தக்க பெருமைகள் இல்லாது

போன கையறு நிலையில் கையில் உடனே கிடைக்கும் திடீர் ஆயுதம் இந்தச் சாதி அகம்பாவம் தான். வளர்ந்து வரும் இன்றைய சமூக இளந் தலைமுறையினரிடம் — அவர்கள் ஆணை இருந்தாலும் சரி, பெண்ணை இருந்தாலும் சரி — இந்த வெறி பிடித்த சாதி அகம்பாவ உணர்வு அற்றுப் போய் விட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

● இளந் தலைமுறையினர் அதிகமாக எழுதுகின்றனரே. தரமில்லாததையும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு எழுதுகின்றனரே, இதைத் தவிர்க்க வழி என்ன?

கோப்பாய். க. தயாளன்

ஆரம்ப எழுத்தாளர் ஒரு தவறைச் செய்கின்றனர். வரிந்து கட்டிக் கொண்டு — அது புதுக் கவிதையாக இருந்த போதிலும் கூட — பக்கம் பக்கமாக எழுதி அனுப்புகின்றனர். மற்றது ஆர்வ மேலீட்டால் எழுதி எழுதிக் குவிக்கின்றனர். அது பிரசுரமாக வேண்டுமெனக் கவலைப் படுவதில்லை. நின்று, நிதானித்து மற்றவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு எழுத்துலகில் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாமல் எழுந்த மானத்திற்கு எழுதி, எழுதியதைச் சிலர் திருப்பிப் படித்துக் கூடப் பாராமல் அனுப்பி வருகின்றனர். அவற்றில் எழுத்துப் பிழைகள் அநேகம். இதையெல்லாம் தவிர்ந்து தம்மை இலக்கிய உலகில் நிரந்தரமாகத் தக்க வைத்துக் கொள்ள விருப்ப முடையோர் கொஞ்சம் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்வது வரவேற்கத்தக்கது.

● மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக ஒரு புத்தகம் வெளி

வந்துள்ளது. அடுத்து என்ன செய்ய உத்தேசம்?

வயாவிளான், ஆர். ரகுநாதன்

மக்கள் மல்லிகை மீது எத்தகைய அன்பும் ஆதரவும் வைத்துள்ளனர் என்பதை வெளியீட்டு விழாவிற்கு வந்த சனத் திரளை வைத்து ஊகிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பல திட்டங்களை வைத்துள்ளேன். 22வது மலர் வேலை இடையில் வருகிறது. தரமான நூல்களை அடுத்து அடுத்துத் தரலாம் என்பதே எனது எண்ணம்.

● இன்று பெண் எழுத்தாளர்கள் அடுக்கடுக்காகப் புத்தகங்கள் போடுகின்றனரே, பழம் பெரும் எழுத்தாளர்கள் இதைப் பார்த்து என்ன நினைப்பார்கள்?

நவாலி, க. நவநீதன்

'எட, பார் இதுகளின்றை துணிச்சலை எங்களை விட இதுகள் காரியவாதிகள்!' என்று வெளியே சொன்னபோதிலும் கூட, உள் மனசில் ஏதோ ஒரு வெப்பிசாரம் இருக்கத்தான் செய்யும்.

● பட்டதாரிகளுடன் பழகு கிறீர்களே, அவர்கள் எப்பொழுதாவது உங்களை மட்டந் தட்டிய அனுபவம் உண்டா?

கரவெட்டி, எஸ். கதிவேல்

படிப்பாளிகள் என்பதைவிட படைப்பாளிகள் என்ற முறையில் தான் நான் பெரும்பான்மையான பட்டதாரிகளுடன் பழகுவது வழக்கம். மட்டந்தட்டக் கூடிய அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை. அப்படியானவர்களுடன் நான் பழகியதாகவும் எனக்கு ஞாபகமில்லை.

● கஷ்டமான காலங்களில் கைகொடுக்கும் நண்பர்களை

எப்படி நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள்?

சாவகச்சேரி, என். புல்பராசா

உடன் பாராட்டிவிட மாட்டேன். மனசில் ஒரு பதிவு நிகழும் முதலில். அப்புறம் அவர்களைக் கூர்ந்து கவனிப்பேன். சந்தர்ப்பங்கள் வரும்பொழுது எனது செயலாலும் அன்பான நடத்தையாலும் அவர்களது உள்ளத்தைக் குளிரவைப்பேன்.

● தோழர் சரத்தினுடைய அஞ்சலிக் கூட்ட மேடைகளில் உங்களைக் காணவில்லையே, என்ன காரணம்?

சண்டிலிப்பாய், த. உதயன்

நேரமின்மைதான் காரணம். அடுத்து பிரயாணச் சிக்கல். கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்குக் கிட்டத்தட்டதாகக் காற்றுடன் சண்டையிட்டு கத்தி முடித்து விட்டேன். இனிமேல் காற்றுடன் மோதுவதைச் சற்று நிறுத்தி, ஏதாவது ஆக்கபூர்வமாகச் செய்ய மனச் சபதம் பூண்டுள்ளேன். நான் நினைப்பதை, சாதிக்க எண்ணுவதை, என் மனசில் பட்டதை இனிமேல் எழுத்தில் வடித்து வைத்தால்தான் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் பயன்படும் என்ற எண்ணம் என் மனசில் மேலோங்கி உள்ளது. சும்மா மேடையில் முழங்குவதைக் குறைத்து எழுத்தில் பதிய வைப்பதே பயனுள்ள காரியமாகும்.

உங்களைப் புகழ்வதை விரும்புவீர்களா?

கோப்பாய், வ. தவணேசன்

புகழ் புணுகைப் போன்றது. அதை வெளியே பூசிக் கொண்டால் சுகந்த மணம் வீசும். அதையே மென்று விழுங்கினால் ஆபத்து. பூசிக் கொள்ளும் புகழ்

என்றால் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அதையே நான் விழுங்கி விடக் கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றேன்.

● சமீபத்தில் நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் திடீர் திடீரென மேடையேறுகின்றனவே, அவைகளைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

உடுவில், பா. சிவநேசன்

எரியும் பிரச்சினைகள் இன்று ஒவ்வொரு கலைஞன் நெஞ்சத்தையும் எரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த எரியும் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கிய நாடகங்கள் இன்று இப்பிரதேசத்தில் மேடையேறுகின்றன. எல்லாவற்றையும் மல்ல; சிலவற்றைப் பார்த்துள்ளேன். பாராட்டத் தக்க முயற்சி. வருங்காலத்தில் இன்னும் மெருகேறும்.

● மினி சினிமாக்கள் இன்று யாழ்ப்பாணத்துத் தெருக்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளனவே, இவைகளால் கலைஞர்க்கு வளர்ச்சியுண்டா?

தெல்லிப்பழை, அ. கனகராசன்

கலைஞர்க்கு வளர்ச்சியோ இல்லையோ, இளந் தலைமுறையின் சிந்தனையையும் கல்வியையும் இன்று பாழடித்து வருவன இம் மினி சினிமாக்களே. ஆரோக்கியமான கலை வளர்ச்சிக்கு மினி சினிமாக்கள் உதவ வேண்டுமானால் இங்குள்ள கலைஞர்கள் தயாரிக்கும் கலைப் படைப்புக்களை வெளியிடும் மக்கள் சாதனமாகத் தம்மை உருமாற்ற வேண்டும். தாமும் இம் மண்ணில் மலரும் கலைப்படையுக்களை உருவாக்கித் தர முன் வேண்டும்.

● குழப்படிக்காரர்களும், சொட்டுரஞ்சிகளும் மலிந்துள்ள இலக்கிய உலகில் இவர்களை பெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

அளவெட்டி. எம். தேவபாலன்

வெத சுலபம். இவர்களைப் பற்றி நான் எப்பொழுதுமே அக்+றை காட்டுவதில்லை. சரக்கில்லாதவன்தான் குழப்படி பண்ணப் பார்ப்பான். மற்றவர்களின் கவனத்தைத் தனது குழப்படி மூலம் கவரப் பார்ப்பான். இதை மனத் தத்துவ ரீதியில் புரிந்து கொண்டவன் நான். கொண்டோடிச் சுப்பர்களான செய்தி காவி+ளை நான்கிட்டவே அண்ட விடுவதில்லை. இவர்களை எந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அழைப்பதில்லை. காலக்கிரமத்தில் இவர்களே தனிமைப்பட்டுப் போய் ஒதுங்கி விடுவார்கள்.

● 50 க்களில் 60 க்களில் 70 க்களில் புதிய புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றியது போல 80 க்களில் துடிப்புள்ள எழுத்தாளர்கள் தோன்றவில்லையே. காரணம் என்ன?

வேலணை. க. சிவநாதன்

80 க்குப் பிறகுதான் எரியும் பிரச்சினை பாமர மக்களைச் சென்றடைந்தது. இந்த எரியும் பிரச்சினையில் முகிழ்ந்து வெளிவரக்கூடிய படைப்புக்கள் நிச்சயம் வெளிவரும். இனங் காணக்கூடிய சில இளம் எழுத்தாளர்கள் தோன்றாமலில்லை. கூர்மையடைந்து வரும் கலை இலக்கியப் பாதையில் 80 நிச்சயம் ஒரு புதிய திருப்பத்தை முத்திரை பதிக்கும் என்பது நிண்ணம்.

● யாருக்காக நீங்கள் பச்சாத்தாபப்படுவதுண்டு?

புத்தூர். ம. கணேஸ்

பிரச்சினைகளுக்குப் பயந்து பிறந்த நாட்டையும் வாழ்ந்த

வீட்டையும் இன்னங்களையும் விட்டுவிட்டுப் பிறதேசம் ஓடும் ஊக்கக் கூட்டத்தை நினைத்துத் தான் நான் அடிக்கடி பச்சாத்தாபப் படுவதுண்டு.

● வாழும்போது கலைஞனை மதிக்காதவர்கள் இறந்ததின் பின்னர் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கூத்தாடுவது ஏன்?

மாதகல். எஸ். புவனன்

வாழும்போது மதித்து விட்டால் சில கலைஞர்களுக்குத் தலை கொழுத்து விடும். தடம் புரண்டு விடுவார்கள் சிலர். எனவேதான் மரணத்தின் பின்வழிகின்றனர் உண்மைக் கலைஞர்கள்.

● உங்களுக்குச் சங்கடந் தரத் தக்கதான கேள்வியையாராவது கேட்டுள்ளார்களா?

உடுப்பிட்டி. க. தவயோகன்

சங்கடமான கேள்வியல்ல மலிவான சினிமாத் தனமான கேள்விகளைச் சிலர் கேட்கிறார்கள். நான் அவைகளுக்குப் பதில் சொல்வதைத் தவிர்த்து விடுவதுண்டு.

● உங்களைப் படிப்பித்த வாத்தியார்களிடம் பிற்காலத்தில் கதைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதா? அந்த உணர்வு எப்படி இருந்தது?

வட்டுக்கோட்டை ம. திவாகரன்

நான் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற காலம். என்னை அரிவரி படிப்பித்த தங்கம் அக்கா டீச்சர் பேப்பரில் எனது பெயரைப் பார்த்து விட்டு என்னை ஒருதடவை தன்னை வந்து பார்க்கும்படி எனது சகோதரிடம் சொல்லி வைத்தார். என் மன சிற்குள் ஒரு பயக் குறுகறுப்பு. அவரை நேரில் சந்திப்பதைத் தவிர்த்து வந்தேன்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E. SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

